

Onze plantes polèmiques a Sant Antoni

[L'any 2002 només es podien construir edificis de fins a cinc plantes]

[Els veïns veuen 'sospi'tos' tot el procés i esperen aturar la construcció]

Un grup de veïns denuncia la construcció d'un edifici d'11 plantes entre el passeig Sant Antoni i els carrers Riego i Eusebi Planas, el qual dobla l'alçada permesa pel Pla general metropolità i la de totes les construccions de l'entorn.

La constructora SAPIC va

aconseguir que l'Ajuntament modifiqués l'esmentat pla a canvi de cedir-los el sòl que correspon a la rampa i les escales que comuniquen el passeig amb el carrer Riego, uns terrenys que abans de ser adquirits per SAPIC eren de propietat municipal.

[pàgina 4]

Simulació de l'edifici d'11 plantes al passeig Sant Antoni. Al requadre, marcada en roig, la zona afectada.

ESTER I HELENA

la Burxa especial

10 anys

obrint noves vies

[pàgines interiors]

SANTS

Acomiaden dos Mossos per detenció il·legal

Enmig de la polèmica per les agressions de la comissaria de les Corts, diversos casos d'extralimitació de poders per part del cos dels Mossos d'Esquadra han passats desapercebuts.

[pàgina 5]

EN MOVIMENT

Objecció Fiscal

Ja s'ha iniciat el període de declaració fiscal. Dels nostres impostos, l'Estat inverteix un 5,8% en despesa militar. Per a aquelles persones que estan en contra de la maquinària de guerra, existeix un model de desobediència civil fins ara útil i eficaç.

[pàgina 12]

CULTURA

Sant Jordi 2003

La Diada d'enguany s'ha caracteritzat per la gernació, als principals carrers de Sants, de parades de col·lectius i entitats que treballen diàriament al barri, i va ser precedida pel cicle de presentacions de llibres a Can Vies de la mà de La Ciutat Invisible, amb títols com *El Torn de La Torna* i *Huye, hombre, huye*.

[pàgina 14]

Xavi Clota,
música

entrevista

[pàgina 16]

cinema
El bon pastor
Robert de Niro

assaig

De la protesta al contrapoder. Nous protagonistes socials en la Barcelona metropolitana

E.Leiva, I. Miró i X. Urbano

música
Néixer
Mall

parèntesi

[pàgines centrals]

editorials

Les males arts dels Mossos

Malauradament són pocs els casos en què les denúncies contra els Mossos d'Esquadra per maltractaments, abusos i actuacions il·legals obtenen ressò mediàtic. La curta història de la policia autonòmica al nostre barri està tenyida de la prepotència i la impunitat amb què han actuat els seus membres. I, si no, només cal fer una breu ullada a les Burxes del darrer any o parar esment en l'informe de SOS Racisme segons el qual la policia catalana acumula

més denúncies que cap altre cos pel que fa a agressions de caire xenòfob. I al cas de la comissaria de les Corts s'hi suma ara el dels Mossos expulsats per detenció il·legal a Sants. Aquesta és només la punta de l'iceberg de totes aquelles irregularitats i, parlem clarament, crims comesos pels *guardians de la nostra seguretat* que mai sortiran a la llum o que mai seran investigats perquè els empara un sistema legal i un corpus ideològic que els necessita per castigar i esclafar la dissidència.

Rebentem les urnes

Ara que s'atansen les eleccions municipals, sentim els planys de la classe política per la manca de *participació ciutadana*, acompanyats dels seus grans plans per potenciar-la i demostrar que els mecanismes hi són, però que no són "aprofitats". Ens trobem amb unes persones que creuen ser representatives de la població pel fet de ser elegides cada quatre anys, amb un sistema qüestionable, i obviant que, des del 79, a Barcelona l'abstenció no

ha baixat del 37%. Són els mateixos personatges que menyspreen el paper de les entitats i els col·lectius, segurament perquè no responen als seus interessos. I tanmateix, una i altra vegada, els ajuntaments, que es presenten com els més capaços de respondre a les necessitats del veïnat, demostren que les seves accions estan ja pautades pel poder econòmic. Les immobiliàries marquen l'agenda, i els mecanismes que teòricament serveixen per potenciar la participació ciutadana

(audiències públiques, consells sectorials, plens del districte, etc.) esdevenen tan sols mecanismes de difusió d'informació. Però per molt que ens vulguin vendre la moto, els col·lectius de base continuen demostrant que afortunadament no cal acceptar aquest sistema com a única forma de prendre decisions... No només rebutgem aquesta *participació* que ens imposen, sinó que a més ens neguem a ser aquesta *ciutadania* que volen vendre'ns.

opinió

Rodalies de Renfe a Barcelona

JUAN RAMÓN FERRANDIS BRESÓ
COORDINADOR DE DEFENSA DEL
FERROCARRIL DEL SFF-CGT

El problema de la xarxa de Rodalies de Renfe a Barcelona no ha sorgit de manera inesperada; que es fes evident era tan sols qüestió de temps. Però les obres del tren d'alta velocitat (TAV) han precipitat els esdeveniments.

La xarxa de Rodalies pateix un dèficit d'inversions històric, i el deteriorament es fa cada cop més patent; en canvi, les inversions en línies d'alta velocitat absorbeixen el 96% dels diners destinats al ferrocarril. Per tant, ens enfrontem a una realitat esclafadora. D'aquí a poc s'inaugurarà un ferrocarril elitista que utilitzarà tan sols un 1% de la població, i que rep la major part dels recursos econòmics, mentre que al ferrocarril de tots, el que utilitza la immensa majoria, només se li poden posar pedaçs amb un 4% del total.

En contraposició a aquestes dades resulta eloqüent que els usuaris de Rodalies hagin augmentat més del 60% en els darrers anys, i el seu creixement s'ha vist limitat per la mateixa infraestructura. A més, part del material és el mateix de fa dècades, i els sistemes de seguretat i de bloqueig, tot i que han millorat, queden a força distància dels emprats en altres xarxes de rodalies, a les quals se'ls permeten freqüències molt majors.

En les últimes setmanes els polítics han emfatitzat aquest problema en clau electoralista, fent palesa una manca de memòria només usual en ells.

Quan es presentà el projecte per a la construcció de la línia d'alta velocitat, en el seu pas pel Prat i per Sants, els diversos grups polítics ja sabien que les vies de circulació es reduïrien a la meitat, i que les freqüències (durant almenys tres anys) se'n ressentirien, sense comptar els incidents indirectes que aquestes obres produïrien en la xarxa convencional. La resta d'usuaris pagarien les conseqüències de la construcció del tren d'uns pocs.

Els mateixos polítics que s'omplen la boca criticant les deficiències de Rodalies van ser aquells que aprovaren (excepte una formació) aquest traçat per al TAV, sabent els problemes que això comportaria, i ara aprofiten el ressò mediàtic generat per demanar la transferència de les competències de la xarxa de Rodalies i de Mitjana Distància.

El 16 de març de 2006, el Parlament de Catalunya aprovava la Llei del sector ferroviari de Catalunya, i el mateix conseller de Mobilitat anunciava "operadors públicoprivats que gestionen les rodalies per fer-les funcionar amb garanties".

La realitat és que sense inversions que millorin les infraestructures existents la xarxa seguirà obsoleta, i continuarà deteriorant-se més, si pot ser (que pot ser). L'anunci del traspàs de competències només és una bombolla d'oxigen per fer callar la pressió ciutadana, però en realitat la Generalitat no sap ni com, ni quan, ni quines línies ferroviàries es traspasaran. El que sí és evident és que la privatització no és la solució.

Fa poc, en un article a l'*Avui* l'inefable Carod-Rovira volia justificar allò que no té justificació (com diu un meu amic, acabarà justificant l'holocaust). Per començar, el títol (*Avui no és demà*) vol contradir un vers d'un independentista de pedra picada com va ser Joan Brossa. En Carod, amb la seva ploma fina, va desgranant tot un seguit d'arguments que vénen a dir que l'opció que han pres és la millor que podien prendre. Com ja és habitual en ell, menysprea l'independentisme combatiu i diu que ha estat "més aviat una mena d'estat de l'ànima, una actitud rampelluda, una reacció psicològica de caire individual". Només vull recordar-li que si no haguessin existit aquestes minúcies polítiques segurament ara no s'asseuria escarxofat en la seva poltrona, sinó que estaria, en el millor dels casos, en un racó del Parlament absolutament ignorat per tothom. I també cal fer-li memòria que molta gent va patir presó, tortures i exili per aquestes minúcies.

L'Àngel Colom va ser llest i potser havia llegit Elias Canetti, que a *Massa i poder* venia a dir que els qui manen no fan res

SALT DE PLENS

Que la paciència no ens faci traidors

QUEL NESS

més que escoltar les masses (o és que algú es pensa que el nacionalisme català se'l va inventar en Pujol del no-res?). I potser no ben bé les masses, però sí que moltíssima gent volia que algú representés políticament les seves ànsies de llibertat. Per diversos motius l'independentisme combatiu no en va saber o no va poder. I d'aquí el creixement espectacular d'Esquerra: just quan va passar de l'aigüal federalisme a l'independentisme.

Ara bé, no pot pretendre que amb el seu pacte antinatura l'independentisme anirà a més perquè, segons diu, "el país ha d'alliberar-se ell mateix del derrotisme, del conformisme i de la manca d'ambició col·lectiva per

impulsar projectes comprensibles i de prestigi. I segons quina gestualitat esdevé contraproduent i pot arribar a banalitzar conceptes respectables i horitzons il·lusionadors". Mare de Déu senyor! I tant que el país ha d'alliberar-se, però del jou espanyol i francès i d'enganyapagosos com ell. I que no pateixi perquè els projectes comprensibles, de prestigi i il·lusionadors ja estan en marxa al marge d'Esquerra. O no? Potser al marge seu? I que sàpiga que aquestes veus que critica a l'article per massa pures i al·lèrgiques a baixar al carrer, ja hi van baixar fa un any, al carrer (que, per cert, van omplir) i estan disposades a tornar-hi a baixar sempre que calgui. I de gestualitats, com més i més sorolloses, millor. Calen tempestes, aiguats i no pluja fina.

En fi, que l'estratègia independentista que predica, basada en la paciència, el més segur és que no faci guanyar adhesions, tal i com sosté, sinó més aviat al contrari. I per acabar també canviaré una frase (com ha fet ell en el títol) d'en Jordi Carbonell: "Que la paciència no ens faci traidors".

CARTES A LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a laburxa@laburxa.org o a Can Vies (c. Jocs Florals, 42. BCN 08014).

La Societat Coral la Floresta

ALBERT TORRAS I CORBELLA

La Societat Coral la Floresta ja té sentència pel cas de desnonament que va patir el juny del 2004, després d'un any de mobbing immobiliari. La sentència reconeix que la Floresta és la legítima llogatera de la finca del carrer Jocs Florals. I també condemna la constructora a indemnitzar la coral, però només pel valor corresponent a sis mesos del lloguer de l'espai.

Aquesta sentència no reconeix tot el temps

(un any i mig) en què la Floresta no va poder entrar al local. Tampoc reconeix mobbing immobiliari ni els danys morals patits. El jutge considera que els danys morals només poden ser sobre persones i no sobre entitats.

La Floresta ha apel·lat la sentència per tal que es reconeguin tots aquests danys morals i materials.

En restem pendents.

la Burxa

Periòdic de Comunicació
Popular de Sants
i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13

Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Toni Gonzàlez, Gemma Parera Àlvarez, Pau Canela, David Vázquez, Soto, Jordina, Laia i Meritxell Sánchez Amat, Mireia Ribas, Carme, Ester Rams, Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Isaac, Marc, Albert Alonso, Miquel Darnés, Agus Giralt, Jou, Lancelot, Polvorilla, Assemblea de Can Vies, Cooperativa Germinal, Elba S. Mansilla, Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat, Oriol Matadepera, Anna Coll, Elisenda Barrera i Ariadna Monerris.

Escrutini de la participació ciutadana

OPINIÓ

Quatre de cada 10 barcelonins va optar per no exercir el seu dret a vot en les passades eleccions municipals

La participació ciutadana a l'Ajuntament de Barcelona i al districte de Sants-Montjuïc no funciona

GEMMA PARERA ■ SANTS
ESTER RAMS

Tenim unes noves eleccions municipals al davant i una diversitat d'oferta política més aparent que real o, si més no, insuficient per a bona part de la població de la ciutat i, en concret, del districte de Sants-Montjuïc. Així ho demostren les dades de l'abstenció electoral, que no són en absolut menyspreables. A les passades eleccions municipals, el maig del 2003, el 41% dels barcelonins i el 42% dels santsencs no van anar a votar. Sants-Montjuïc és un dels districtes amb més incidència de l'abstenció; en les últimes eleccions municipals el percentatge d'abstencions només es va veure superat pels districtes de Ciutat Vella i de Nou Barris.

Cal recordar que a les eleccions municipals de l'any 1999 l'abstenció a Barcelona va ser encara més elevada que el 2003 i va representar gairebé la meitat de la població (un 48% a Barcelona i un 49% a Sants-Montjuïc). Des del 1979, l'abstenció a les eleccions municipals a la ciutat ha passat per alts i baixos, però no ha descendit del 37%, fet que mostra que estem davant d'un fenomen estructural.

Participació zero

Si la participació electoral és baixa, la participació ciutadana en el dia a dia dels projectes endegats per l'Ajuntament és gairebé nul·la. Malgrat que els governs locals es defineixen com l'administració més propera a la ciutadania i la més capaç de recollir els

Els veïns i les veïnes de Sants ocupen la sessió de l'Audiència del Districte i fan una assemblea popular el 13 de juny del 2002. CNT

seus interessos i necessitats, l'Ajuntament de Barcelona es caracteritza per donar l'esquena a moltes de les demandes de la seva població. Així ho confirmen les declaracions de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB) i d'associacions veïnals, entre les quals s'hi troben algunes de les associacions de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, que acusen l'Administració local de no permetre un procés participatiu i de discussió dels projectes importants per a la ciutat: "Tot-

hom parla de *participació*, però el fet és que aquesta no deixa de ser una proposta teòrica per part dels partits polítics i de la mateixa Administració. A la pràctica, la seva aplicació no satisfà a ningú" (citació d'una carta escrita per diverses associacions dels barris de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, el desembre del 2005).

L'Ajuntament reconeix la falta de relació amb el seu entorn, però no ho atribueix a una manca de voluntat política ni a sistemes de participació ineficaços, sinó

que en culpabilitza les entitats, i les desqualifica a elles i als seus líders. El resultat és que s'han creat espais de participació, com les audiències públiques, que no tenen sentit, mentre que moltes de les demandes de les associacions que intenten millorar la vida dels barris de la ciutat no són escoltades o són directament rebutjades.

En definitiva, l'alta abstenció electoral i la baixa participació ciutadana reflecteixen un evident allunyament entre l'Ajuntament i la ciutadania.

ANÀLISI DELS ESPAIS DE PARTICIPACIÓ FORMAL

Des de LA BURXA pensem que la participació ciutadana va molt més enllà del *diàleg* amb les institucions, i que té com a base l'organització dels i les ciutadanes en entitats i col·lectius.

Però volem recollir una petita crítica als espais formals de participació que se'ns ofereixen des del Districte.

> **Audiència Pública** Oberta a tothom. S'hi pot tractar qualsevol tema, en forma de pregunta, demanda o suggeriment. Les intervencions obtenen resposta però no tenen caràcter vinculant.

> **Consell de Districte i Comissions Consultives** No són espais de participació tot i que s'hi pot assistir per escoltar o intervenir en alguns temes.

> **Consell Ciutadà** En teoria, el màxim òrgan consultiu i de participació. No està obert a la ciutadania en general, només a "persones escollides a l'atzar", càrrecs públics i representants d'entitats. Té un caràcter consultiu, amb rang de recomanació, però no vinculant.

> **Consells sectorials** (escolar, esport, gent gran, seguretat, persones amb dismi-

nució, dones, equipaments) Oberts a representants de les entitats relacionades amb l'àmbit que es tracta. Tenen un caràcter consultiu, amb rang de recomanació, però no vinculant.

La principal crítica feta pel teixit associatiu és que en aquests espais gairebé no hi ha marge per incorporar les seves propostes o opinions, i la manca de caràcter vinculant. La poca informació oferta pel Districte també és crítica, ja que sense informació no hi ha capacitat de participació.

www.solesnopodem.org

la vida no cap a les urnes

sacsegem la política

tornem la política al carrer

tem-ho plegats!

rescatem-la del mercat

si!

5 de maig Traiem la política al carrer", en el marc de les activitats organitzades pel desè aniversari de Can Vies. Plaça Màlaga

6 de maig Assemblea conjunta dels diferents barris. Plaça del Sol

12 de maig Jornada a la Rambla del Raval amb mercat d'intercanvi, tallers, fira de col·lectius, dinar popular, manifestació

12 hores. Gran parxís de l'especulació 14 hores. Dinar popular 17 hores. Assemblea popular

A PEU DE CARRER

Tornar al barri
després de mesos
de llunyania

Després d'uns quants mesos, aquests dies he tornat al barri. Han estat mesos molt intensos per terres *chiapanecas*, centreamericanes i, com no, cubanes, descobrint alguns dels seus secrets i esperances.

Sempre m'havien dit que el retorn a casa després d'un llarg viatge és dur, però mai m'hauria pensat que ho fos tant. Segurament, *dur* no seria la paraula més idònia, però sí que és una sensació molt estranya; em sento estranger a casa meua, on vaig néixer.

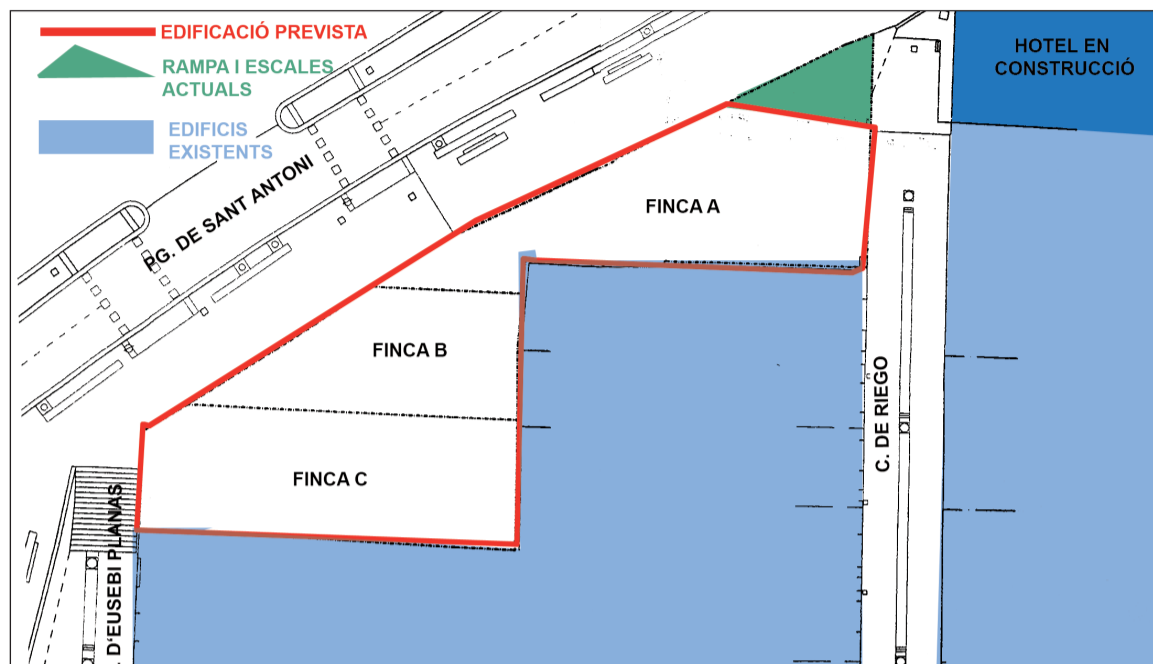
Tot allò que abans era quotidià, normal i part de la meua cultura, ara és com nou i a vegades, fins i tot, com si no anés amb mi. Em remiro els carrers del barri i no entenc res, no entenc aquesta ciutat tan racional i higienista i els seus ciutadans tan seriosos i treballadors.

Potser perquè encara tot m'ho miro amb ulls d'allà però, per exemple, no entenc que arreglin el meu carrer, el carrer Gayarre, fent la vorera més ampla quan aquí la majoria de veïns i veïnes es tanquen a casa o en un bar mirant la televisió i no aprofiten mai la vorera per seure i xerrar o els nens i nenes per jugar a futbol. Barcelona és una bona escola?

La veritat és que el meu cos és aquí, això és inqüestionable, però que hi siguin el meu cap i el meu cor, ja no ho sé tan segur.

Ara mateix, em costaria molt respondre la pregunta *a on viuria*. Tinc seriosos dubtes. Seguiré passejant amb calma com fan per aquelles terres i algun dia ja em respondré, perquè a vegades em sorprèn a mi mateix fent càlculs per saber l'hora dels països que he tingut la sort de visitar o somniant tornar-hi ben aiat.

Jou

Construiran un edifici d'11 plantes
entre el Triangle i Sant Antoni

Mapa de la zona afectada on es construirà l'edifici.

ESTER I HELENA

ESTER RAMS • SANTS

Que les obres omplen els carrers de Sants no és cap novetat. Però el que no es coneix gaire és quin serà el resultat d'aquests mesos de treballs. La tenacitat d'un grup de veïns ha posat al descobert la construcció d'un edifici d'11 plantes al passeig Sant Antoni, entre els carrers Riego i Eusebi Planas, a tocar de l'anomenat Triangle.

Els veïns no creien possible que es pogués construir un edifici de tanta alçada en una zona que queda soterrada pel calaix que cobreix les vies i on les cases tenen, com a màxim, quatre plantes. Davant les respostes poc aclaridores del Districte es van posar a investigar i fins ara han resseguit el fil d'un complicat procés de venda de sòl públic, que ha acabat amb una modificació del Pla general metropolità (PGM) en aquest tram del passeig. La modifi-

cació permet doblar el volum de sostre a construir, passant del màxim de cinc plantes establert l'any 2002 a les 11 actuals.

El nou edifici s'està construint en les tres finques que es veuen al mapa. La primera (A), es troba al carrer Riego, 53, i correspon a les escales i la rampa que comuniquen aquest carrer amb el passeig. Aquest terreny era propietat del Municipi de Barcelona des de temps immemorials, i sempre ha estat un espai públic o lloc de pas. La finca C (Eusebi Planas, 26) també era de propietat municipal.

A finals del 2002 l'Ajuntament posà a la venda aquestes dues finques, que van ser adquirides per SAPIC, una constructora adjudicatària de nombroses obres públiques. SAPIC també comprà la finca B, enmig de les dues, i l'any 2004 va fer una proposta de reparcel·lació de la zona.

Però el procés no va acabar aquí. Com que era necessari mantenir la rampa i les escales que comuniquen el carrer Riego amb el passeig, i aquestes havien quedat dins d'una propietat de la constructora, aquesta va fer una nova proposta que l'Ajuntament acceptà i que suposà una modificació del PGM. La rampa i les escales passaven a ser altre cop de propietat municipal però a canvi del sòl que perdia, SAPIC podia construir fins a 11 plantes en gran part de les seves finques.

Els veïns denuncien que un edifici tan alt deixarà encara més soterrada la zona del Triangle, a més de veure amb recels un procés que "tracta de manera molt beneficiosa la constructora SAPIC en detriment de la coherència urbanística de l'entorn". Els encoratja l'experiència del carrer Almeria, tot i que saben que rebaixar l'alçada de la nova construcció serà difícil.

OPINIÓ

Almeria, 9
us heu passat
un ou

ROSER BENAVENT

El passat 25 d'abril, dia de Sant Marc, va tenir lloc al Centre Social de Sants una assemblea de veïns del carrer Almeria per continuar la lluita contra l'edificació il·legal dels números 9-11 que, recordem, envaeix part del carrer gràcies a una llicència d'obres fraudulenta lliurada pel Districte. L'assistència, unes 60 persones, va ser força nombrosa per tractar-se d'un carrer tan petit, i va acordar-se fer una manifestació fins a la seu municipal del Districte el 17 de maig a les 19 hores per lliurar signatures, fotografies i altres documents relacionats amb el tema.

Es dona el cas paradoxal que l'Ajuntament central, molt més bel·ligerant contra aquesta obra que el Districte, ha demanat suport als veïns en el judici contra la constructora, fins i tot personant-se com a testimoni i fent aportacions gràfiques i documentals sobre aquesta obra.

Cal preguntar-se quin estrany interès fa que el districte de Sants-Montjuïc tingui una actitud tan passiva.

Primer de maig
passat per aigua

Un any més la CNT ha escollit les Cotxeres per celebrar el seus actes del 1r de maig. Durant tot el matí, centenars de persones passaren pel centre cívic en un dia plujós que va obligar a fer totes les activitats dins la nau.

Al llarg de tot el dia hi hagué diverses manifestacions per la ciutat.

La CNT realitzà el seu acte tradicional a Cotxeres, amb parlaments, xerrades i parades.

(H)

Dissabte 12 de maig 22h a la sala Bahia
Gravació del nou cd/dvd en directe
Bahia Repositiva
Gira sentiment, compromís i acció
+ AtVersaris
+ Rebelmadiag
10è aniversari
3650 dies obrint altres vies

Productes pel cultiu d'exterior i interior
Punt de distribució d'esprais Montana
horaris de dilluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h

l'hortet
de Sants
Carrer Guadiana 30
hortetdesants@hotmail.com tel. 687 448 422

estem en línia! zona wifi
nova web www.tdk.cat
Vine a tastar la nova selecció de vins catalans
terra d'escudella
C/Premià, 20 Sants Tel. 93 422 16 13

Dos Mossos de la comissaria de Sants, expulsats del cos

La decisió es va prendre després d'una investigació interna que va determinar que havien comès una detenció il·legal

HELENA OLCINA I AMIGO - ZONA FRANCA

De manera sorprenent, aquests fets han passat gairebé desapercebuts enmig de la forta polèmica generada per les imatges de maltractaments a la comissaria de les Corts dels Mossos d'Esquadra. Però sembla confirmat que aquest no és l'únic cas en què agents de la policia autonòmica han decidit erigir-se en jutges i executors.

Els policies són membres del grup de paisà adscrit a la comissaria de Zona Franca i, segons ha comunicat el portaveu dels Mossos d'Esquadra a LA BURXA, "han estat suspesos de feina i sou de forma permanent". Tot i que el servei de premsa de la policia no va voler donar més detalls, aquest periòdic ha pogut saber que els fets es remunten a finals de febrer, quan els dos agents van detenir un home a casa seua mentre realitzaven una "inspecció rutinària". La víctima, que va ser qui va denunciar els fets, va confirmar que es va negar a obrir-li la porta, però assegura que ho va fer perquè els agents "no es van identificar de manera suficient". Paral·lelament, el Jutjat Penal número 1 de Barcelona ha obert una investigació en trobar indicis d'un

possible delictes de detenció il·legal. En cas de ser així, els dos policies podrien ser condemnats a penes de fins a sis anys de presó.

El mateix jutjat té un altre cas obert contra agents autonòmics. En aquesta ocasió se'ls acusa de la desaparició de 60 euros de la cartera d'un detingut.

Escàndol a les Corts

Mentrestant, els casos de maltractaments filmats a la comissaria de les Corts del mateix cos semblen

una font d'escàndol inesgotable. A la justificació dels sindicats policials de les pallisses, que les anomenen "mínima força imprescindible per reduir el detingut", la Conselleria d'Interior ha fet públiques les imatges de la brutal agressió a Rubén Pérez, fet que els policies han considerat una "mesura electoralista".

Al marge d'aquests fets puntuals, les esgarrioses imatges poden ajudar a entendre la realitat que es viu diàriament en comissaries i casernes dels diferents cossos policials arreu de l'Estat, i a iniciar un debat social sobre quins models de seguretat es volen imposar.

Comissaria dels Mossos d'Esquadra de la Zona Franca. LAIA BRAGULAT // DIRECTA

Font de la plaça de Sants el passat 22 de març.

BERNAT COSTA

Diada de l'aigua

BERNAT COSTA - SANTS

Enginyeria Sense Fronteres va emparar diverses fonts de la ciutat, una elles la de la plaça de Sants, durant el dia Mundial de l'aigua (el passat 22 de març). Amb aquestes accions presentaven públicament el manifest on es denunciava la crisi al voltant de l'aigua "provocada als nostres ecosistemes en nom d'un mal entès progrés", resultat del qual més de 1.100 milions de persones no tenen garantit l'accés a l'aigua potable i més de 2.600 milions de persones no tenen accés a sistemes de sanejament bàsic.

ENLLAÇA AMB BARRISANTS.ORG

A continuació trobareu un resum de les activitats i els actes celebrats als nostres barris i que han estat recollits al portal de notícies www.barrisants.org. Per ampliar la informació podeu consultar aquesta web, que forma part del mateix projecte comunicatiu que LA BURXA.

Jornada antifeixista (30.03.07)

El passat març, l'Assemblea de Joves de Sants va retirar més de 50 símbols feixistes al barri, en el marc d'una campanya antifeixista arreu dels Països Catalans. La campanya es presentarà amb una cercavila, que en retirar les plaques franquistes penjava el cartell "Espai alliberat de simbologia feixista".

BarriSantsTV presenta 'Sants. Veuràs quin nyap!' (31.03.07)

El vídeo *Sants, veuràs quin nyap!* va ser presentat al Centre Social i es pot veure des de BarriSantsTV. En el documental es pot veure un resum de la ruta feta el novembre del 2006 pels diferents nyaps que s'estan fent amb motiu de l'arribada del tren d'alta velocitat al barri.

Jornada veneçolana a Can Vies (12.04.07)

L'Assemblea Bolivariana de Catalunya va celebrar a Can Vies el 5è aniversari de la restitució de la democràcia a Veneçuela. L'abril del 2002 el poble veneçolà va sortir al carrer per evitar el triomf d'un cop d'Estat orquestrat pels partits de l'oposició i els grans mitjans de comunicació privats amb el suport dels EUA.

Història de Catalunya en cançons (20.04.07)

El Casal Independentista va esdevenir l'escenari del concert de Carles Rebasca i de Jony Rodon, inaugurant una nova temporada d'activitats a la fresca. El recital musical "Història de Catalunya en cançons" va recórrer la història del país a través d'una selecció de poesies d'autors catalans de diverses èpoques. Tot plegat, organitzat per l'Assemblea d'Endavant-Sants.

Aniversari de la 'Directa' al Bahía (20.04.07)

El Setmanari de Comunicació *Directa* ha complert un any de vida. Per celebrar-ho, a més del número especial gratuït de vuit pàgines, s'organitzà un concert a la Sala Bahía. Aquest projecte de comunicació tracta de trencar els marges on fins ara s'havia acomodat la comunicació alternativa, tant en l'àmbit temàtic i de potència com en el de l'estètica i el llenguatge.

La CAL celebra el 7è Sopar per la Llengua (21.04.07)

La Coordinadora d'Associacions per la Llengua catalana va celebrar a les Cotxeres el 7è Sopar per la Llengua, que va aplegar més de 200 persones. Durant el sopar es van lliurar els Premis Joan Coromines, que són un reconeixement cap a persones i col·lectius que han destacat pel seu compromís amb la normalització de la nostra llengua, cultura i nació. Els guanyadors d'aquesta edició van ser Salvador Cardús, la productora Arriska Films i la Plataforma pel Dret de Decidir.

Aniversari de La Ratafia (23.04.07)

El 23 d'abril La Ratafia, taverna popular situada al carrer Sant Crist, va celebrar el seu primer aniversari convidant el veïnat a gaudir del menjar, el beure i les activitats culturals que havia organitzat.

'300 anys d'ocupació' arriba al barri (25 i 27.04.07)

Una concentració davant la seu del Districte, el canvi de la bandera espanyola del castell de Montjuïc per l'estelada i un acte sobre l'actualitat política del País Valencià va ser l'aportació dels moviments socials de Sants a la jornada de lluita convocada arreu dels Països Catalans per commemorar el 300 aniversari de la derrota d'Almansa, que va suposar el principi de l'ocupació borbònica al nostre país fins avui.

La Burxa i altres col·lectius de l'ABS al Firentitats

Els propers 4, 5 i 6 de maig LA BURXA, l'Assemblea de Barri de Sants (ABS) i altres col·lectius com el Centre Social, el Casal Independentista i Can Vies tindran un espai al Firentitats, on mostraran la feina que fan en el seu dia a dia.

LA LLUMINA
EN UN COUVE
floristeria
vallespir,16
08014 bcn.
tel 93 490 29 83

Fem una gran pinya?
CASTELLERS
SANTS
Castellers de Sants
C/ Vallespir 28 www.borinots.org

ROIG
OLLE
"PEIXOS NOLLA"
Mercat de Sants, parades 301 a 306 i 340-341.
Telf: 93-339-55-57
SANTS

PROJECTES LISKAMM SL
disseny d'equips electrònics
Tel. 93 162 44 23

a s s a i g

m ú s i c a

c i n e m a

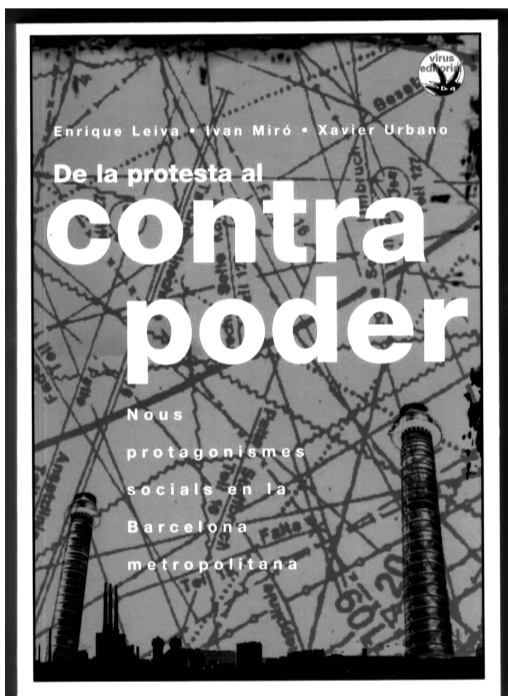
De la protesta al contrapoder

Nous protagonismes socials en la Barcelona metropolitana

Enrique Leiva, Ivan Miró i Xavier Urbano
Editorial Virus, 2007

El relat que tenim el plaer de presentar-vos és el resultat de quatre anys de treball, investigació social i activisme; un relat que interpel·la les experiències recents d'autoorganització que a mitjan anys 90, amb moviments desobedients com ara la insubmissió i el moviment de les okupacions, van revitalitzar el protagonisme social hipotecat en la Transició. En una interessant i inusual registre, brillant conivència d'estil literari i acadèmic, trobarem un repàs compromès i proper de les formes horitzontals i viscudes de fer política, expressions de confrontació i creació d'alternativitat. Tot provant de trencar la fractura generacional entre les experiències de lluita dels 70 i les dels 90, el llibre dibuixa les traces d'un moviment que, més enllà de la protesta, esbossa contrapoder.

Elba S. Mansilla
La Ciutat Invisible

Néixer

Mall
Contra Records, 2007

Mall ens regala 10 cançons sota el títol *Néixer*. Ja fa temps que volten, la gent de Bellpuig (Lleida). Anteriorment els hem pogut escoltar en una primera *demo* que distribuïen en els seus concerts i en el compilat *Catalunya Punk*. Ara, per fi, arriba el disc en solitari. Un disc honest que rebaixa l'agressivitat respecte als seus inicis i que proposa cançons més rodones i amb una veu més pausada, més punk-rock. Destaquem temes com "Forats" i "Matem el gall"; les cançons on col·laboren Inadaptats i Ràbia Positiva; "Estimat goril·la feixista" (versió de Sick of it all) i "Decisió", i finalment un tema imprescindible, "La línia blanca", on el grup demostra tot el seu potencial amb uns cors i una melodia que posen la pell de gallina.

Una vegada més, només podem desitjar-los sort i que el renaixement doni els seus fruits, perquè s'ho mereixen i perquè omplen el buit.

www.contrarecords.org
www.mallgrup.com

David Vázquez

El bon pastor

Robert de Niro
2007

El segon film com a director de Robert de Niro ens introdueix en el món de la CIA a través de la vida d'un dels seus agents, el qual va treballar-hi des dels seus inicis, al final de la segona guerra mundial i a principis de la guerra freda. El desenvolupament de la pel·lícula, a base de *flash-backs*, ens narra els entramats de l'organització; les seves ingerències en altres països; els seus mètodes per aconseguir sempre els màxims beneficis econòmics i polítics per al seu país a qualsevol preu, i, d'altra banda, la desintegració de la vida familiar de l'agent per culpa de la seva *feina* durant més de 40 anys.

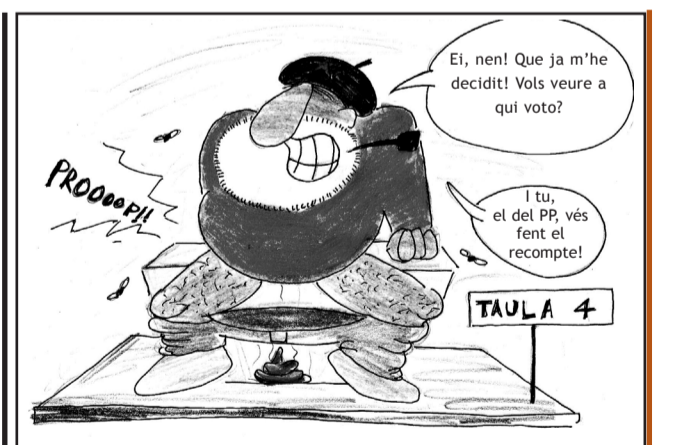
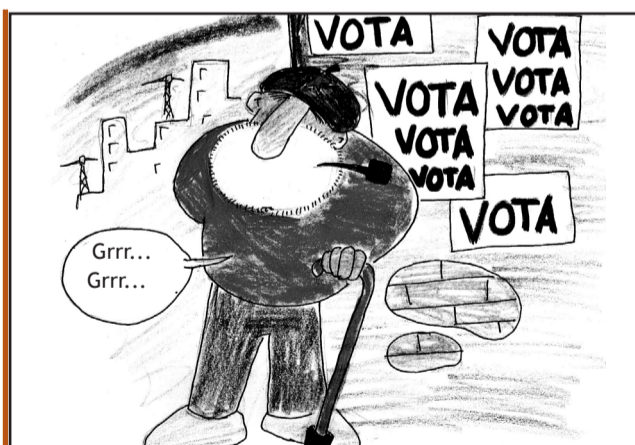
És molt bona la interpretació de Matt Damon com a absolut protagonista del film. Cal destacar també molts bons secundaris, com John Turturro, Alec Baldwin, Joe Pesci i el mateix Robert de Niro en el paper d'un dels fundadors de la CIA.

Malgrat la llarga durada del film (més de 150 minuts), l'interès de la trama, la seva bona ambientació i la interpretació fan que durant tota la projecció no perdem l'interès en el seu desenvolupament.

Lancelot

t i r a c ò m i c a

EL PASSADIS

Pl. Osca, 10 - 08014 - Barcelona
Telf: 93 332 89 48

malea

teteria malea s.c.c.l
esmorzars i berenars, cassolans i ecològics

c/riego, 16 sants (bcn)
telf: 933312030

Peluqueria

Lliure

NO TANQUEM AL MIGDIA

Plaça d'Osca 7-11, LOCAL 4
08014 Sants, Barcelona

Telf. 93 298 83 35

Laciutatinvisible

llibreria crítica associativa
taller de serigrafia
centre de documentació
espai de recerca zona mèdia

C/ Riego 35 t. 93 298 99 47
Cantonada amb Autonomia. Barri de Sants, Barcelona -M- L1 Pl. Sants- L3 L5
laciutatinvisible@moviments.net

La Burxa 10 anys

especial **10** obrint noves vies

3650 dies obrint altres vies

aniversari

10 anys d'autogestió, autoorganització i dissidència

lluitant contra l'especulació, mantenint la memòria històrica i fomentant la cultura popular

divendres 4	diumenge 6
19h Xerrada: 10 anys d'okupació al barri al parc de l'Espanya Industrial	10h Marató de curts a la Capella
22h Nit de Cabaret a la Capella	dimarts 9
dissabte 5	21h Sopador d'aniversari a la Capella
12h Joo El gran partxís antiespeculatiu	divendres 11
14h Dinar d'aniversari amb vertsolaris i txalaparta	21h Cercaquintos amb Always Drinking Marxing Band comença a la Capella
17h Assemblea popular "treiem la política al carrer"	dissabte 12
20h Marxa de torxes "Aturem la demanda de TMB, Can Vies és del Barri"	10h Okupi Txampions Lik (Futbol 5x5) ocidem a Can Vies
22h Concert: Koartada (punk-rock lescorts)	22h Concert: Ràbia Positiva (Hardcore de base-Sants)
Los Barranquillos (rumba-Sants Coloma)	AtVersaris (Hip Hop-Sants Sabadell)
Rumborratxera (rumba)	Rebel Madiag (Soundsystem-Granada)
totes les activitats del dissabte 5 a la plaça Màlaga	a la Sala Bahía
	diumenge 13
	10h Cronoescalada al carrer Miquel Àngel

Can Vies es Queda!

Una desena

Fa 10 anys. Fa 10 anys, encara no existia l'euro perquè fèiem ús de la pesseta, al barri de Sants encara hi existia una fàbrica okupada que es deia Hamsa, anàvem a Cotxeres a escoltar concerts de música, no portàvem mòbils, utilitzàvem les cabines telefòniques, i no es parlava de l'eix del mal ni del canvi climàtic... Va ser aleshores quan una vintena de joves d'origen polític divers i que ens coneixiem ben poc okupàvem una antiga casa abandonada on (era sabut) hi entrava gent a punxar-se i a dormir sobre la runa i la brutícia que s'hi acumulaven des de feia més de set anys. Així naixia, el maig de 1997, el Centre Social Autogestionat Can Vies.

Com passava sovint en aquella època quan s'okupaven edificis, hi havia tres interessos paral·lels. Per part d'un grup de gent, aconseguir un habitatge; per part d'un altre grup, tenir un espai on realitzar activitats, i per a tothom, reivindicar el que 10 anys després segueix essent una trista realitat: llogar o comprar un habitatge és desorbitadament car mentre hi ha cases buides que ningú fa servir. La situació que volíem fer palesa era com el concepte de la propietat privada quedava per damunt de la necessitat i el dret de tenir un habitatge. La manera de fer-ho passava per oposar-se a la llei i dedicar molt d'esforç, molts maldecaps, i també alegries, a una idea de projecte que ja tenia un espai físic.

El que semblava que havia de ser un projecte breu, inestable i provisional ha acabat sent un espai reconegut i volgut pel barri i la ciutat; un punt de trobada, de reunió i de celebració de molts actes i activitats. Seria inacabable fer un recull de totes les xerrades que s'hi han fet, les presentacions de llibres que s'hi han realitzat i els concerts de música que s'hi han ballat... Seria també impossible destriar totes les afinitats polítiques que s'hi han forjat, les iniciatives que s'hi han impulsat, els vincles d'amistat que

s'hi han afiançat, els desitjos que hi ha nascut, les passions que s'hi han consumat...

Parlar de projectes socials okupats de més de 10 anys d'existència als Països Catalans és, de moment, parlar de Can Pasqual (a Collserola) amb 10 anys i mig acabats de celebrar. Si extrapolem aquesta cerca a escala europea (i segons la pàgina d'internet www.squat.net) trobem exemples com la Forte Trementino, a Roma, El Vankrick, a Amsterdam i 59 Rivoli, a París. No gaires més.

Així doncs, el valor de Can Vies és doble. D'una banda, pot celebrar que malgrat la dissort que han tingut moltes cases, ella es manté resistent a l'ull polític i judicial que facilita la tan coneguda, practicada i rendible especulació urbanística. D'altra banda, pot celebrar *glamurosa* i orgullosa que malgrat els seus 10 anys de vida, lluny de quedar-se amb el que tenia quan va renèixer, ha crescut i segueix creixent okupa, insurgent i reivindicativa. En 10 anys no ha deixat d'exercir la poderosa funció de mostrar-se oberta, receptiva i aglutinadora amb gent i noves idees, d'ésser un referent i un model alternatiu a la hipoteca i als centres comercials que ens integren al sistema dels bancs i caixes i a un únic model de cultura i de lleure.

Can Vies amb els anys ha pres força, reconeixement i experiència; s'ha fet senyora considerada i estimada.

I si ho ha fet és amb l'esforç de tots i totes, de cadascuna de les persones que hi hem dedicat temps, molta feina i compromís. Així doncs, hem de felicitar-nos perquè si no tot, hem fet moltes coses bé. Prova d'això és que fa 10 anys, n'estic convençuda, ningú hauria dit que al barri de Sants tancarà abans el Mc Donald's de la carretera de Sants que Can Vies. Per a ella i per a tots i totes nosaltres, llarga vida!

ELISENDA BARRERA,
ANTIGA MEMBRE DE CAN VIES

**Recull gràfic
(fotos+ cartells)**

Recull fotogràfic

Okupació de Can Vies.

ARXIU CAN VIES

Mural contra el desallotjament de Can Vies a la plaça de Sants.

PERE

Concert de l'alter ego de Ràbia Positiva, Raixa Constructiva, a l'aniversari de LA BURXA (Capella de Can Vies).

TONI

Xerrada de les jornades "Passió i revolta" a la Kafeta.

ARXIU CAN VIES

Un pilar per Can Vies.

ORIOL CLAVERA

Manifestació de suport a Can Vies de la primavera passada.

TONI

Sense cap mena de dubte, Can Vies és del barri.

EDU BAYER // DIRECTA

cartells

365 DIES OBRINT ALTRES VIES

9 DE MAIG DE 1998

TOTES LES ACTIVITATS ES REALITZARAN AL CARRER I GRATUÏTES

- 10h pintada de mural
- 12h exposicions
- 15h dinar popular
- 17h titelles, malabars i animació infantil
- 20h passi de video
- 21'30h Festa-concert amb:
 - ★ La Banda Waltripi
 - ★ Ràbia Positiva
 - ★ Jerusalem i los vientos palestinos

i després... Traca final amb la colla de diables i diabesses de Sant Adrià del Besòs

C.S.A. Can Vies c/ Jocs florals núm. 42
 <M> mercat nou (L-1), plaça de Sants (L-1-5)

10 anys de svianx-nosi

TOTES LES ACTIVITATS ES REALITZARAN AL CARRER I GRATUÏTES

DISSABTE 8 DE MAIG DE 1999

- 11:00h PINTADA DE MURAL
- ENTRE TOTS I TOTES PODEM ACABAR-LO!
- 13:00h PERROS, TRACA I CERCAVILA
- 14:00h DINAR POPULAR
- 17:00h TEATRE "SUBASTA D'ESCLAUS I ESCLAVES"
- 18:00h TALLER DE PANCARTES PER LA CAMpanyA: "TRENQUEM EL SILENCI"
- 19:00h CERCATASQUES PEL BARRI
- 22:00h CONCERT AMB:
 - MIGHTY MAÍS (SANTS)
 - ARRÓS CALDÓS (VALÈNCIA)
 - RADIO RAHEEM (BARCELONA)
- I DESPRÉS... XAROP DE CANYA (STA. EULÀLIA DE RONÇANA)
- DIABLES I DIABESSES DE SANT ADRIÀ DE BESÒS
- AMB ELS I LES PERCUSSIONISTES DE MALUCADA

DIUMENGE 9 DE MAIG DE 1999

- 14:00h CINEMA A L'AIRE LLIBRE

CAN VIES

3 ANYS EN MARXA

Jo canvio, tu CANVIES, ella canvia, nosaltres canviem, vosaltres canvieu, els/les canviem

ACTIVITATS DEL 3r ANIVERSARI

- 11:00h. Partit de futbol
- 13:00h. Obra de teatre 'Mujeres al Rojo Vivo'
- Col·lectiu teatrer del C.S.A. Can Vies
- Després sorpresa passada per aigua.
- 15:00h. Dinar popular
- 16:00h. Música i cafè a la plaça.
- 18:00h Xerrada sobre les agressions als moviments socials
- 20:00h. Cercavila amb malabars de foc i timbalers pels carrers del barri
- 22:00h. Concert:
 - Hash Adictes
 - La Carrau
 - La Jeta Band
 - +Espectacle de foc i timbals

Dissabte 13 Maig
 Totes les activitats són gratuïtes i es faran a Pl. Màlaga (Bonet i Muixí)
 <M> L1 - L5 Pl. Sants. COLA'TI!

C.S.A. Can Vies
 C/Jocs Florals 42
<http://www.sinbomnio.net/canvies>

4 primaveres a les vies!

DIU. 11 DE MAIG, AL C.S.A. CAN VIES

- 14:00h FESTA PRIMAVERO-TROPICAL, AMB DANSA DE VIDEO ÈTNIC I FESTA BALLEGA AMB:
 - DINAR + FONDU JUTJA
 - Dj. Cada Cattu Jura

DIU. 12 DE MAIG, A LA PL. MÀLAGA

- A PARTIR DE LES 14:00h:
 - DINAR POPULAR
 - TRIBUNADA AMB:
 - La Caputxa (Hardcore Rock'n'roll)
 - Moltes companyies (HipHop Rock'n'roll)
 - La Droia Dia (HipHop Rock'n'roll)
 - + CRUP JORDREJA (Hardcore Jants)

20:00h BARRACA
 22:00h CONCERT:

C.S.A. Can Vies
 C/Jocs Florals 42
 Plaça de Sants
 <M> L1 Mercat Nou

10 anys de resistència

DISSABTE 10 DE MAIG 2007

- Festa a la Capella
- 17:00h CONCERT

DISSABTE 11 DE MAIG 2007

- Concert al CSA Hamsa 15:00h
- 17:00h Concert

DISSABTE 12 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 13 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 14 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 15 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 16 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 17 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 18 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 19 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 20 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 21 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 22 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 23 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 24 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 25 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 26 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 27 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 28 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 29 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 30 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

DISSABTE 31 DE MAIG 2007

- 17:00h Concert

CSA Can Vies
 C/Jocs Florals 42
 <M> L1 Mercat Nou (colla'ti)

6 ANYS "MATXACANT" EL MERCAT IMMOBILIARI

DISSABTE 3

- Okupi Xampinyons Lik a l'escola Barrufat
- Cercaquintos amb la ballaroca d'Always Drinking Walking Band i després Festa d'Aniversari a carrer d'AGON

DISSABTE 5

- Presentació de l'exposició dels Diables de Sants Oberta cada tarda

DISSABTE 8

- Harreda a carrer d'un membre de Dunca Maís

DISSABTE 9

- Concert de Rumba a la kafeta de Can Vies

DISSABTE 10

- Concert d'Aniversari al CSA Hamsa (c/Miquel Bleach 15) - 3 neuros

Paz encaionada Mallacán

Absolució encausats 12 d'octubre del 99

PROU JUSTIÇES POLÍTIQUES A L'ANTICOMUNISME

IX ANIVERSARI CAN VIES

EL NOSTRE PARADÍS PECADOR I CAP ALS 10 SENSE BUSCAR EL PERDÓ

DEL 12 AL 20 DE MAIG 2006

DISSABTE 12

- 20h CERCATASQUES BASTONER AMB ELS BASTONERS DE SANTS A LA CAPELLA DEL C.S.A.

DISSABTE 13

- 19h OKUPI CHAPIONS LIG TORNEIG DE FUTBOL F3 X AL VAPOR VELL AL BARRI DE TORREBARROCA EN SUPORT PATROCIAT PER EL GOVERN LOCAL DE BARCELONA

DIUMENGE 14

- 19h MATINAL DESPORT URBÀ CRONOCICALADA - JOC DE LA BANDERA PREPARAT PER ANAR QUEDEM A LA CAPELLA

DISSABTE 20

- 14h DINAR POPULAR A LA PL. MÀLAGA

DISSABTE 22

- 22h CONCERT MALAGANASKA BARRACA

DISSABTE 24

- 22h CONCERT FRITANGA MADRIZ

DISSABTE 26

- 22h CONCERT

DISSABTE 28

- 22h CONCERT

DISSABTE 30

- 22h CONCERT

DISSABTE 31

- 22h CONCERT

CSA CAN VIES
 C/Jocs Florals 42
 Plaça de Sants

10 anys d'aniversari

LES CULTURES POPULARS TENIM LES NOSTRES VIES

7 anys soterrant les seves

DISSABTE 7 DE MAIG 18:00h Berenar 20:00h Cercaturbis amb animació festa d'inici d'aniversari a la cafeta

DISSABTE 8 9:00h Okupi Xampinyons Lik (puntual Can Vies)

DISSABTE 10 21:00h Sopar de 7 forquilles amb tots els honors (i el teu segon plat)

DISSABTE 11 19:30h Xerrada sobre el cobriment de les vies (Plataforma pel Soterrament)

DISSABTE 13 19:00h Xerrada-taller "Sexe segur"

DISSABTE 14 18:00h Curts de cine 22:00h Festa cubana a la kafeta

DISSABTE 15 18:30h Marató d'espectacles (circ, teatre... a la Hamsa)

DISSABTE 16 21:00h CONCERT a la Pl. Màlaga: (a la Hamsa si plou)

DISSABTE 17 21:00h CONCERT a la Hamsa a càrrec de l'Horres de Sants

DISSABTE 18 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 19 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 20 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 21 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 22 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 23 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 24 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 25 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 26 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 27 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 28 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 29 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 30 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

DISSABTE 31 19:00h Taller de massatges a la kafeta del Centre Social

La Vaca Guano ETC nou grup de Sants

Bad-f-line si aguantem a la Hamsa a càrrec de l'Horres de Sants

Durant tota la setmana hi haurà penjada l'exposició "Viatge a les entranyes del Fòrum, quan de al cultura s'en fa un negoci", i hi haurà menjar, cada dia seguint una cultura gastronòmica diferent a la kafeta.

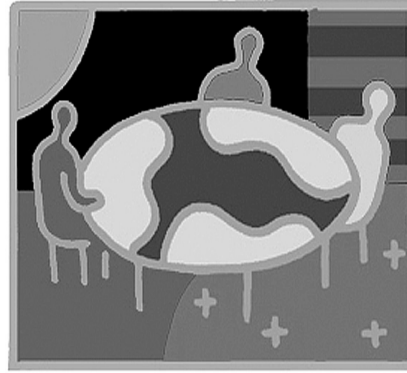
Les xifres de 10 anys

DIES OKUPAT

3.652

Can Vies es va okupar el 10 de maig de 1997. El Centre Social Autogestionat (CSA) acull dos projectes paral·lels: l'habitatge, per una banda, i el projecte públic amb la Kafeta i la Capella, per l'altra.

KAFETES

més de **1.560**

La Kafeta és un espai social amb barra de bar obert a tothom. A més de ser un espai per a les relacions i la difusió d'idees, també és una font d'ingressos per al centre social i els col·lectius que se'n fan càrrec.

COL·LECTIUS ALLOTJATS

més de **60**

Més de 30 col·lectius han tingut com a seu Can Vies i una trentena més n'han fet un ús esporàdic. Un ampli ventall de projectes han conviscut en l'espai, des de grups musicals fins a col·lectius polítics.

PROCESSOS COL·LECTIUS

més de **20**

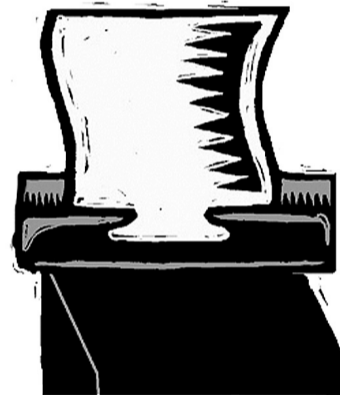
Can Vies ha estat un espai per a l'impuls de plataformes i campanyes, com les mobilitzacions contra els actes feixistes del 12-O, les tancades d'immigrants i diverses campanyes antiespeculatives i antirepressives.

PERSONES DE L'ASSEMBLEA

més de **120**

L'assemblea és l'òrgan de màxima sobirania de Can Vies. A l'assemblea les decisions es prenen per consens, de manera horitzontal i en base a la responsabilitat col·lectiva.

FAXOS DE SUPORT

més de **1.000**

S'està fent una campanya d'enviament de faxos per demanar l'aturada de la demanada interposada contra el centre social. Aquests faxos s'envien a les principals institucions relacionades amb la demanda.

SIGNATURES DE SUPORT

més de **20**

Paral·lelament a la campanya de faxos, un seguit de col·lectius ha signat un document amb el qual es vol impulsar la creació d'una plataforma de suport al centre social de cara a afrontar la demanada de TMB.

ACTES CULTURALS I CONCERTS

més de **100**

Concerts, presentacions de llibres, tardes de cinema, teatre, bastoners i una llarguíssima llista d'actes culturals s'han dut a terme entre les parets del centre social.

HORES DE TALLERS I CURSOS

més de **400**

Des de la seva obertura, Can Vies també ha estat un espai per a la formació. A més d'alguns tallers esporàdics, s'hi han fet tallers de llarga durada d'aprenentatge del català, de ioga i de teatre.

XERRADES I DEBATS

més de **120**

Diverses jornades i cicles de debats s'han dut a terme a Can Vies. A més, s'hi han fet xerrades sobre temes tan diversos com el Pla hidrològic nacional, la lluita a les presons i la precarietat laboral.

la Burxa
vol que Can Vies es quedi al barri!

l a c a n ç ó

Lladres

Lletra de la cantata *Quan el mal ve d'Almansa*

Lladres que entreu per Almansa
no sou lladres de saqueig,
que ens poseu la cova en casa
i des d'ella governeu.

Governeu de lladrocini
i rapinyeu governant;
sou fartons de vida llarga
que mai voleu acabar.

El nostre plat cada dia
ens el toneu a llevar;
l'aparteu amb elegància
com si no tinguérem fam.

I amb rabosera elegància
ens heu forçat a oblidar
que si sentim buit el ventre
és per manca de menjar.

No s'ensenyava en les escoles
com van esclafar un país,
perquè d'aquella sembrada
continuen collint fruits.

Hi ha un licor en la resina
dels antics oliverars
que fa tendra la memòria
i aclareix la veritat.

Lladres que entreu per Almansa
no sou lladres de saqueig,
que ens poseu la cova en casa
i des d'ella governeu.

AL TALL

un tomb pel diccionari

El brindis i la ratafia

Les persones que arriben a un acord volen manifestar la satisfacció de l'entesa per mitjà d'algun ritu que ho escenifiqui. Aquest ritual ha estat moltes vegades un brindis de celebració. La paraula *brindis* l'hem importada de l'alemany i forma part de l'expressió germànica *ich bring dir's*, que significa "T'ho ofereixo".

La ratafia també serveix per brindar. Ens ve de les Antilles franceses, del segle XVII. Allí ratificaven els pactes amb aquest licor i el van anomenar ratafia, un escurçament de l'expressió llatina "rata fiat res", que vol dir justament això que es feia en brindar: "Que sigui ratificat el pacte".

DECLC, VII, 123

r a c ó h i s t ò r i c

El Papa contra una dona de Sants

De vegades poder fer aquesta secció esdevé un autèntic privilegi, ja que la responsabilitat d'haver d'escriure una columna mensual sobre la història de Sants (o dels barris veïns, com diu la portada de LA BURXA) m'obliga a buscar en el nostre passat, i tot sovint trobo petites històries que, tot i ser properes en l'espai i fins i tot en el temps, desconexia. La història que narraré avui és un d'aquests casos.

La nostra història va tenir lloc al final de l'any 1982, quan es va produir la visita del Papa a Barcelona. Aquell fou un moment de mobilitzacions a la ciutat i al barri, i evidentment no em refereixo a tots aquells que com a manses ovelles van anar a rebre el seu pastor, que també n'hi hagué molts.

Eren molts els que no volien acceptar que una figura com la del Pontifex Suprem de l'església catòlica interferís en els assumptes interns d'un Estat que suposadament es declarava no confessional, però que a la pràctica (i encara avui) seguia funcionant com a Estat catòlic, apostòlic i romà.

Però aquella visita resultava especialment molesta per a les dones, que veien com l'església catòlica es seguia immiscint en les seves vides i coartava les seves decisions personals, fins i tot aquelles més íntimes. La reacció fou la convocatòria de manifestacions de dones i l'aparició de cridaneres pintades a les parets de la ciutat.

Al barri, un dels grups que es va moure davant de l'arribada de Joan Pau II fou el Casal de Dones de Sants. En pocs dies les parets del barri es van omplir amb frases com "Si el Papa tancara que abortar el abortar seria legal" i "Si el Papa quedara preñado el

aborto sería sagrado". La repressió, però, no es va fer esperar i una de les dones del casal, Maria Pilar Uriel, es va veure imputada per aquestes accions.

El judici, que tingué lloc el març de l'any 1983, va sortir malament per als defensors de la figura del Papa, i es va acabar convertint gairebé en una festa, posant de manifest l'esperpèntica situació creada. Finalment, per falta de proves, Maria Pilar Uriel fou absolta, mentre les seves companyes del casal, presents a la sala, corejaven la frase "Ho vàrem passar de fàbula pintant!". El dia següent els diaris de la ciutat es feien ressò de la notícia sota el titular "Feminista absuelta de supuestas injurias al Papa".

Agus Giralt

Memòries gràfiques

'Iniciales'

Entre 1890 i 1939, el naturisme, i sobretot el naturisme llibertari, va arrelar amb força gairebé a tota la península. El debat entre les diferents tendències fou intens i força compromès políticament.

Al barri de Sants (no podia ser d'una altra manera) un col·lectiu va treure al carrer la revista *Iniciales* (1927-1937) com a refundació de la publicació *Ética* (1927-1929). La seva tendència era l'individualisme.

"Sempre hem cregut que el nudisme és una reivindicació d'ordre revolucionari. De fet, sols ens interessa com un mitjà d'emancipació individual". "El nudisme ens allibera de l'esclavitud del vestit, ens allibera de l'obligació de portar una roba que sempre a estat un artifici hipòcrita, ja que dóna més importància a l'envoltori que al cos i la seva cultura, que és, a pesar de tot, el més essencial."

Revista *Iniciales*, núm. 6, juny de 1932, Ernest Juin

EL TEU DENTISTA DE

Dr. Marçal Esquerra
ODONTÒLEG C

la Burxa presenta:

100 mesos burxant
(el documental)

B ja a la venda **3€**

la Teta Cooperativa

Tes.Comidas.Bar.

C/Comtessa de Sobradell 4. Tel:93 268 45 33.Bcn.
abierto (lun a viern de 19 a 24. sab y dom de 13 a 24)

EL LOKAL
associació cultural El Raval

llibres
contrainformació revistes
música
samarretes
pedaços...

horari:
matins, de dimarts a divendres de 10.30 a 14h
tardes, de dilluns a dissabte de 17 a 21h

c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org

EL RACÓ DEL CASAL

300 anys d'Almansa

A mitjan abril es va fer el tret de sortida de la campanya nacional "300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència", engendrada per les organitzacions i casals de l'esquerra independentista. L'ocupació del nostre país va ser llarga i complexa. El procés començà a la Catalunya Nord el 1659, amb la seva cessió a l'Estat francès com a conseqüència del Tractat dels Pirineus, i no va finalitzar fins al 1715 amb la presa de Mallorca.

El passat 25 d'abril, commemorant la batalla d'Almansa com a símbol dels nuclis de resistència que avui dia encara perduren, es van fer centenars d'accions en molts indrets del país com ara despenjar una bandera del castell de Montjuïc, fer una pintada gegant al port marítim de Barcelona, encadenar-se a les Corts Valencianes, retornar de Palma cap a Madrid una bandera espanyola llevada de l'edifici de la Misericòrdia, atacar amb pintura llocs exponents de l'espanyolisme, fer concentracions, cercaviles, despenjades de pancartes, murals, etc. Avui com ahir, tot signe de rebel·lió té efectes en aquells qui es troben al cantó dominant, i no van faltar les represàlies policials (més de 30 identificacions i dues detencions).

A la web de la campanya (300anys.cat) hi ha un recull amb imatges de la jornada de lluita i les convocatòries futures. Des de l'independentisme combatiu estem disposats a demostrar que estem ocupats però no vençuts. Ni la repressió ni el silenci dels grans mitjans informatius no farà que reculem ni un pas enrere per fer veure que la lluita per l'alliberament nacional i social no s'aturaran.

No pararem mai de dir que no som ni espanyoles ni franceses, som catalanes!

CASAL
INDEPENDENTISTA
DE SANTS

Treballes legalment?

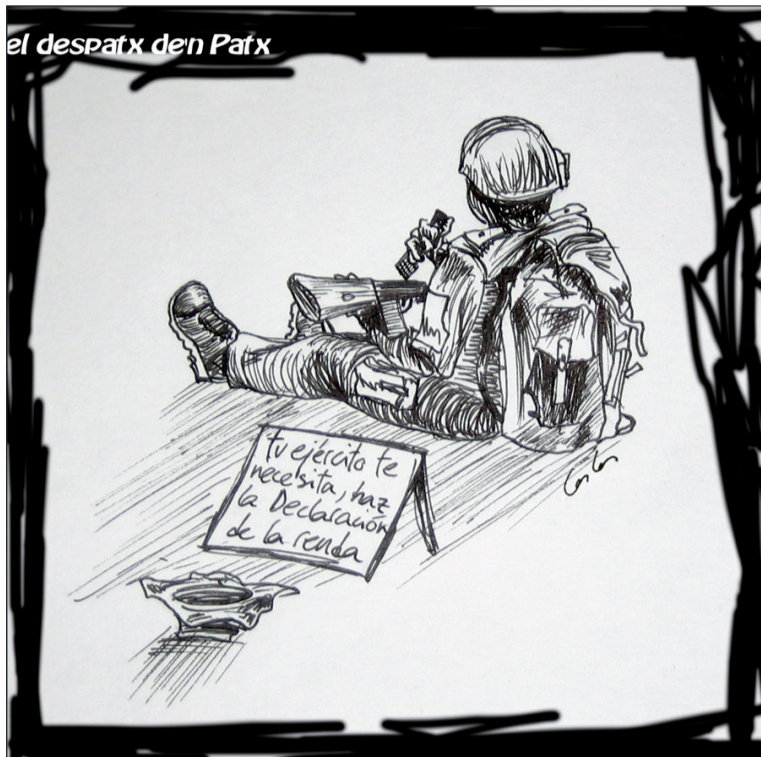
Abans del 30 de juny s'ha de lliurar la declaració de la renda. Aquest fet que sembla tan anodí en les nostres vides es pot convertir en un acte de rebuig contra la maquinària de guerra.

CASC (COL·LECTIU
ANTIMILITARISTA DE SANT CUGAT)

La pregunta no és baldera. Algunes fan cangurs remunerats en economia de caixa petita, d'altres ajuden a familiars i coneguts els caps de setmana en restaurants. I no ens enganyem: una part de l'empresariat prefereix reduir despeses al màxim amb diferents excuses. Moltes persones que comencen a treballar legalment o il·legalment no són conscients que cotitzen, que la seva vida està fiscalitzada per impostos i taxes a l'Estat. L'Estat en forma d'ajuntaments, consells comarcals, diputacions, comunitats autònomes, etc. exigeix taxes per estudiar, impostos per fer circular cotxes, impostos sobre el tabac i l'alcohol, i retencions sobre el treball assalariat, entre d'altres.

Cada any, abans del 30 de juny, les persones físiques poden entregar la declaració de la renda. En aquest ritual entre el dret i el deure fiscal hi ha una petita tribu que fem objecció fiscal a les despeses militars (OF), practiquem una desobediència civil per denunciar que l'Estat espanyol dedicarà un 12% dels pressupostos del 2007 als diferents costos que té l'exèrcit del Regne d'Espanya, des d'una fragata fins a les tasques de neteja de la base militar vora el Castell de Montjuïc.

La declaració de la renda resumeix la nostra activitat econòmica legal: quins diners guanyem treballant, quin patrimoni tenim o

quin parent ens ha deixat un tros del seu mitjà després de morir. Totes podem entregar-la, en tant que som un NIF amb potes. Per això ens hi hem referit com un dret i un deure: ens poden obligar a fer-la, però si no ens hi obliguen tenim el dret a presentar-la, i més si considerem que la despesa militar per dia ascendeix gairebé a 50 milions d'euros. 423 euros per càpita a l'any.

Un dels principals motius per fer-la és saber si ens tocava pagar,

però sobretot perquè tenim la possibilitat de practicar una dissidència pública vers la gestió dels nostres impostos. L'imprès costa uns 0,60 euros. Si ens adrecem a l'agència tributària més propera a casa ens mostraran un esborrany de la nostra potencial declaració, i si volem ens l'envien a casa. Hem de renunciar a l'opció automàtica de donar per bo aquest esbós, i amb les dades que ens aporta fer-nos nosaltres mateixes la declaració.

Assessorament per fer l'OF

La primera vegada te l'han de fer, ja que cada persona és un món, i la veritat és que no s'entén res perquè són conceptes força tècnics: si la declaració són 20 pàgines, el manual per omplir-la en té 80. Hi ha diferents col·lectius que s'ofereixen un dia a la setmana durant els mesos de maig i juny per assessorar de com fer l'OF.

Les persones que fem objecció fiscal, tant si és a cobrar com a pagar, ens apliquem una bonificació percentual o fixa en un determinat lloc de la declaració. També es fa l'OF de quota zero practicada per persones que no consta que treballin com ara estudiants, o la cangur que ho fa en negre. Aquestes persones només es bonifiquen una quantitat simbòlica que l'Estat els tornarà.

El mateix dia que entreguem la declaració de la renda fem un ingrès de la quantitat que ens bonifiquem a qualsevol projecte que treballi per uns valors oposats als de l'exèrcit, i adjuntem una carta adreçada a Pedro Solbes en què ens reconeixem com a objectores fiscals. Quan l'Agència Tributària liquida la nostra declaració ens torna aquests diners que hem desviat a projectes d'economia social que potencien els valors de la societat civil organitzada. Aquest any, l'assemblea de la tribu ha decidit que desviarem diners per a projectes que potencien l'antimilitarisme a l'Amèrica Llatina.

COM FER LA DECLARACIÓ AMB OBJECCIÓ FISCAL

1r - Fer la declaració. Es pot fer a mà, amb el programa PADRE

1.- Fer la declaració fins a arribar a la casella 737, "Quota resultant de l'autoliquidació", que indica els impostos que hauríem de pagar a Hisenda.

Calcular el 5,8% d'aquesta quantitat (perquè aquest és el percentatge que l'Estat espanyol assigna a la despesa militar el 2006).

2.- Introduir la xifra resultant (o bé una quota fixa de 84 euros, un euro per cadascun dels països empobrits pel deute extern) en

una casella de les de retencions (per exemple, la 747 del plan prever). Una vegada imprès el model, ho ratllarem i hi posarem "Per a objecció fiscal".

3.- Acabar la declaració normalment.

2n - Fer l'ingrés de la quantitat desviada

Anar a l'oficina bancària i fer un ingrès al projecte alternatiu proposat, o bé a l'entitat que nosaltres volguem. Demanar el comprovant de l'ingrés.

3r - Omplir la instància

Adjuntar una instància a la declaració al ministre d'Hisenda, al·legant els motius de l'objecció de

consciència a la despesa militar, comunicant el total desviat i afegint-hi el rebut de l'ingrés alternatiu.

4t - Presentar de la declaració

Presentar-la a la delegació d'Hisenda que tingueu més a prop o a qualsevol oficina bancària.

5è - Omplir el full de cens

Comunicar-ho a l'organització de la campanya d'objecció fiscal, a fi de veure l'evolució del procés. Ho podeu fer a www.objecciofiscal.org i a www.solidaries.org/ofiscal/cens.htm. Actualment hi ha unes 5.000 persones objectores a l'Estat, de les quals més de 2.000 són dels Països Catalans.

col·lectius +
tallers +
activitats

ESPAI OBERT

de dilluns
a divendres
de 18 a 22h

FES-TE SÒCIA
Violant d'Hongria 71 1er pis. Sants, BCN.

documentals,
curts,
independent,
projeccions,
i més...

PIM PAM
films

Video Club

C/ Valladolid 25 08014
Tel 93 330 07 29 BARCELONA

Vine al casal!
ens hi trobaràs
tot l'any...

obrim cada
tarda a 2/4 de 7

i ens trobaràs fins les
11 del vespre a les 12
els caps de setmana.

c/ Premià 31

la bagassa
tot per menjar

Riego 18 08014 Tel 93 421 05 93

Obert de dilluns a dissabtes de
13.30 a 15.30 i de 20.30h a 23.30h

Cerdanyola 2007: radiografia d'una realitat insostenible

La 20a Trobada d'Entitats i Plataformes en Defensa del Territori dels Països Catalans, convocada per la Federació d'Entitats Ecologistes de Catalunya i celebrada a Cerdanyola del Vallès, tenia l'objectiu de ser un espai de

formació i d'intercanvi d'experiències de funcionament, de problemàtiques i solucions, principalment per impulsar línies de treballs conjunts, i poder continuar encarant i resolent els conflictes ambientals del nostre territori.

ORIOL MATADEPERA

A finals de març va tenir lloc la 20a Trobada d'Entitats i Plataformes en Defensa del Territori dels Països Catalans. La realitat és que el panorama és dur, com el ciment que ens envolta. La majoria de ponències i presentacions de conflictes mostrava situacions insostenibles on les administracions i les empreses estan trinxant el territori sense cap consideració ambiental. Fan o volen fer passar tot tipus d'infraestructures, col·locant parcs eòlics, centrals tèrmiques, promovent urbanitzacions en paratges naturals i un mai acabar de petits i grans engranatges que mantenen la maquinària del capitalisme funcionant però que no asseguren la vida saludable de les generacions futures.

Les dades són colpidores. "En qualsevol sistema finit no hi ha creixement indefinit", eren les paraules del consultor ambiental Josep M. Mallarach per dir que el creixement sostingut no és viable, ja que la petjada ecològica per al 2001 deia que cada persona que viu o circula per Catalunya (15 milions de turistes) necessita 5,2 hectàrees per viure amb aquest model de consum. La conclusió és lògica: necessitem més de vuit vegades Catalunya per consumir com ho fem i gestionar els nostres creixents residus.

Repetint l'experiència

És per això que, des de l'anterior trobada a Tortosa fa dos anys, malgrat que hi han hagut poques bones notícies, la presidenta de la Federació d'Entitats Ecologistes de Catalunya, Marta Ball-llosera, afirma que mentre la paraula *sostenibilitat* apareix cada vegada més, "els indicadors de sostenibilitat ens diuen que anem a pitjor". Així ho van explicar el primer dia de la trobada els representants dels diferents punts dels Països Catalans, tots menys Jaume Oliva, del Rosselló, optimista respecte la mobilització popular. D'altra banda, en Gui-

La 20a Trobada d'Entitats i Plataformes Ecologistes es va realitzar a Cerdanyola, on es van exposar parades per al veïnat. EDC

Ilem Chacón, de la Franja de Ponent, sentenciava així la seva intervenció: "En el cas de la natura no hauríem de parlar de fronteres".

La incidència política

Les administracions veuen les entitats ecologistes com un entrebanc en l'aplicació de les seves polítiques, com un corc que posa pals a les rodes dels seus projectes faraònics. El moviment ecologista allà reunit no deixa de presentar recursos judicials per aturar grans impactes en el nostre medi. Però, d'altra banda, la situació judicial és complicada si tenim en compte que la sala del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (que sempre rep els contenciosos-administratius) no és gens sensible al medi ambient

i, fins i tot, obliga a pagar despeses judicials a les associacions.

Així, el segon dia de la trobada van sortir aquests temes en els diferents tallers i va ser el més intens quant a activitats i intercanvi d'experiències i coneixements. Més de 300 persones van participar a les xerrades i tallers, i feren una radiografia de la situació ambiental amb presència de les lluites més conegudes com No a la MAT i Salvem l'Empordà. Es va parlar de planificació territorial, d'energia, de mobilitat, de gestió de residus, d'agricultura i, en definitiva, del model econòmic que provoca una realitat insostenible. També van tenir lloc tallers d'edició gràfica i de recursos legals, així com una mostra de treballs sobre medi ambient.

Declaració del Vallès

El tercer dia es va fer l'assemblea general per definir la Declaració del Vallès, que podeu trobar a www.adenc.org (*Per una nova cultura del territori: sostenibilitat i decreixement*). També es va fer una fira d'entitats al poble de Cerdanyola, on els diferents col·lectius exposaren el seu material de difusió i aprofitaren per difondre convocatòries d'activitats diverses. Jocs amb materials reciclats, una representació teatral de la irracionalitat del creixement que volen empreses i administracions i de l'activitat pel decreixement de les entitats ecologistes i, finalment, un dinar popular, van cloure una trobada que ha fet evident la indefugible necessitat de treballar per un altre model de consum i d'ús del territori.

LA BORDETA, MON AMOUR

Pere Alcober i/o els polítics provisionals

Què de pressa passa el temps!! Quantes legislatures han passat? Dues, o bé tres? Ni ho recordem. El que sí recordem és quan aquest noi de Sants, per nom Pere Alcober, va ser nomenat regidor del districte de Sants-Montjuïc i ràpidament, molt ràpidament, ens va mostrar a tots els veïns i veïnes el seu tarannà dialogant i democràtic. I, *para muestra, un botón*.

En aquells temps, els ciutadans i les ciutadanes de Barcelona encara tenien veu als plens del Districte, però no vot, perquè per a això ja hi ha les eleccions. Després, en Pere Alcober, com a titular de la regidoria de Participació Ciutadana, s'inventaria la figura de l'Audiència Pública i prohibiria les intervencions dels veïns als plens municipals.

Tots els que hem assistit a algun d'aquells plens encara recordem les enfurismades i passades de volta rèpliques de l'inefable Alcober a qualsevol veí o veïna que criticés o posés en dubte la gestió municipal. Una de les més sonades i més patètiques va ser en contestar a un company de la Comissió de Veïns de la Bordeta quan, després de criticar la lamentable gestió de l'Ajuntament als nostres barris, li va recordar que els polítics, per definició, són provisionals en el seu càrrec mentre que el veïnat és permanent i pateix, de forma permanent, la incompetència de la gestió municipal.

Pere Alcober, podríem entrar a detallar i valorar el resultat de la teva gestió durant tots aquests anys però ho deixarem per a altres articles. El que sí sabem és que el teu partit no et presenta a la llista de les properes eleccions. No sabem què faran amb tu i no ens importa gaire, per no dir gens. Vés per on, al final teníem raó, només eres provisional.

COMISSIÓ DE VEÏNS DE LA BORDETA

Roses i llibres contestataris el 23 d'abril

MIREIA PUI • SANTS

Sota el títol "Presentacions Invisibles Abril", la Ciutat Invisible escalava motors per a la diada del 23 d'abril amb una sèrie de presentacions de llibres a Can Vies.

'El torn de La Torna'

El 17 d'abril, Ferran Rañé i Andreu Solsona presentaven el seu llibre *El torn de la Torna*, on s'explica el conflicte que va portar els seus autors a denunciar Albert Boadella per apropiarse de l'autoria de l'obra teatral *La Torna*. Els autors defensen que es tracta d'una creació col·lectiva que va suposar per als seus inter-

pres i creadors un consell de guerra que els va portar a l'exili i la presó.

A la presentació hi van assistir una dotzena de persones, fet que va permetre establir un debat més proper amb els ponents que, entre altres coses, van fer una crítica al món teatral català. Segons Rañé i Solsona, cal crear espais per a nous grups de creadors i intèrprets i dignificar la feina dels actors i les actrius per trencar amb la mercantilització de l'escena catalana.

'Huye, hombre, huye'

El 18 d'abril es presentà *Huye, hombre huye. Diario de un preso FIES*, de Xosé Tarrío. L'acte fou

un homenatge a l'autor, que va escriure el llibre des de la presó. L'obra és el testimoni de l'aïllament, la tortura, la malaltia i la dispersió que suposa la presó i el règim FIES i, d'altra banda, també de les formes de lluita i resistència en el seu interior.

Una setantena de persones van compartir amb Pastora González, mare de Xosé Tarrío, aquest homenatge. L'acte va estar marcat per l'emotivitat i la duresa del testimoni de Pastora, que va relatar la seva vivència al llarg dels anys que Xosé va estar a la presó i després la seva estada a l'hospital fins la seva mort, el gener del 2005.

'De la protesta al contrapoder'

Finalment, el 19 d'abril es presentava *De la protesta al contrapoder*. Ivan Miró, un dels autors, i Josep Marcé, membre de l'Assemblea de Barri de Sants, foren els encarregats de presentar l'obra (vegeu-ne la ressenya a la secció del **Parèntesi**). A l'acte hi assistiren una seixantena de persones

Parada de roses dels Diables de Sants amb el Drac Pitu.

DIDAC

Diada del 23 d'abril

El 23 d'abril, Sants es llevà, com cada Diada de Sant Jordi, amb les primeres parades de roses matineres.

Al llarg del dia, diverses entitats i col·lectius del barri van anar po-

sant les seves parades de roses, llibres i material polític, sobretot a la plaça de Sants i al llarg de la carretera de Sants. A mitja tarda l'ambient es revifà amb algunes parades d'esplais i entitats juvenils i el veïnat que sortí a passejar.

Rañé i Solsona a La Capella de Can Vies.

ORIOI

Mirar per escoltar, teatre de signes

JORDINA • SANTS

L'Institut Joan Peiró va acollir el dia 21 d'abril la presentació d'espectacles de final de curs de l'Escola de Llengua de Signes.

Cada un dels grups va fer una representació teatral, que van anar de la clàssica *La rateta que escombrava l'escaleta* (amb final feliç) a obres d'argument propi, com un càsting per protagonitzar un anunci, o bé van cantar una cançó, com *Boig per tu* i *Soy un truhan, soy un señor*. Entre obra i obra, si bé no sonaven gaires aplaudiments, l'auditori s'omplia de mans alçades agitant-se, tal i com s'aplaudeix en la llengua de signes.

La llengua de signes catalana (LSC), emprada per unes 32.000

persones, es pot aprendre en diverses institucions, on persones oients i també persones amb graus diversos de sordesa s'endinsen en el coneixement de noves estructures sintàctiques, noves formes de comunicació i noves maneres de sentir el món.

Les persones sordes es troben amb barreres de comunicació en tots els àmbits: anant al metge, al sector judicial, a comprar, etc. El fet que se n'estengui el seu ensenyament és una forma de sensibilitzar la població oient sobre la necessitat de fer un esforç entre totes.

La inclusió de l'LSC en el nou Estatut català es va percebre com un avenç en la reclamació dels drets de les persones sordes. Durant anys, la llengua de signes va ser re-

butjada pels ensenyants. Des de l'ensenyament reglat, constituït per oients, es va apostar per l'ensenyament de la llengua oral, amb tots els problemes que això comporta a qui no hi sent. Es menyspreava aquesta forma d'expressió, i es forçava exclusivament a aprendre a llegir els llavis, a intentar parlar.

Després de viure durant dècades menyspreada pels models educatius imperants, el reconeixement d'aquesta llengua com un dret lingüístic i cultural suposa la consecució de només una de les reivindicacions que durant anys han desenvolupat els i les sordes. Les formes de discriminació provinents de la cultura hegemònica oient fan que aquesta lluita s'estengui a tots els àmbits de la vida.

Operació enxaneta

Actuació dels Castellers de Sants.

ARXIU

Els Castellers de Sants, atès que la canalla de la colla es va fent gran, han organitzat un parell de sessions de demostració prova del que suposa coronar un castell.

La primera sessió es va fer el 21 d'abril, i hi van participar sis infants que van aprendre de la mà dels actuals enxanetes i acotxadors a passar les diverses proves de què constava l'activitat.

Pares i mares valoren positivament la participació dels infants en el món casteller, ja que, malgrat el patiment que els suposa, aporta als seus fills i filles l'oportunitat de treballar en equip i relacionar-se.

La propera sessió serà el 5 de maig a l'escola Jaume I.

Per a més informació consulteu: www.borinots.cat

el mostrador

COOPERATIVA GERMINAL

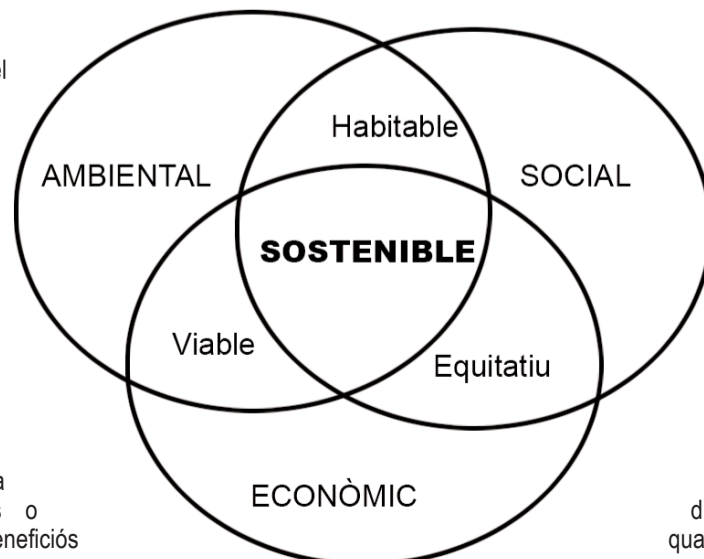
El consum sostenible

De vegades hem de fer l'esforç de dir moltes coses en poc temps, d'altres vegades de fer-ho en poc espai. Ara fem l'esforç d'intentar dir moltes coses amb poques paraules.

Les cooperatives de consum ecològic treballem en tres camps: l'ambiental, l'econòmic i el social, i hi introduïm valors com la igualtat i el respecte com a eixos vertebradors. Amb la voluntat de generar parcel·les de consum sostenible, fem la compra amb els criteris que es desprenen de cada camp: l'ambiental, el social i l'econòmic. Dirigim el nostre esforç econòmic cap a les iniciatives sostenibles, les que construeixen un món que suma les qualitats de viable, habitable i equitatiu

A la Cooperativa Germinal seguim intentant

i desitjant situar-nos al centre del gràfic, i sumar-hi un quart camp, el de la salut. La sostenibilitat és la salut planetària; però a més, la sostenibilitat és un hàbit saludable, dona benestar, tant personalment com col·lectivament. Temps enrere, l'argument per menjar productes ecològics era el benestar físic individual. Es considerava que el menjar ecològic era saludable perquè no contenia pesticides ni adobs químics o hormonats, i que això era molt beneficiós

per a la salut de l'organisme. Actualment, aquest discurs encara es conserva a les botigues de productes biològics, però la gent s'associa en cooperatives de consum pensant en la salut de l'entorn, del planeta, del barri (no només en la pròpia). Per tal de tenir hàbits, pràctiques i consums sostenibles, de forma quotidiana i accessible.

En la relació entre les persones i el medi, es defineixen com a sostenibles les relacions que tenen la qualitat de perdurar en el temps i d'adaptar-se als canvis. Tindrà aquestes qualitats Germinal? Les tindrà Sants?

Què està passant als Països Catalans? *

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre

passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

El perill de tenir agenda

El cas de la Núria Pórtulas té dues cares sorprenents. Una cara és l'actuació dels Mossos d'Esquadra, que després de tres mesos encara no han aconseguit cap prova, i tot i això ella resta en presó. L'altra cara és l'allau de mobilitzacions de suport que ha traspassat les fronteres de les comarques gironines.

ANNA COLL - SANTS

Ja fa més de tres mesos que un gran desplegament de Mossos d'Esquadra detenen sota la llei antiterrorista la Núria Pórtulas. Els orígens d'aquesta història, però, són altres i es remunten al 21 de desembre de 2006, amb la detenció per efectius de la Guàrdia Civil del jove de Sarrià de Ter, Joan Sorroche. El detingut tenia una ordre

d'extradició per part de l'Estat italià, que l'acusava de participar en la reivindicació de la crema de dos vehicles de l'empresa Trenitalia, que organitzacions anarquistes italianes consideren còmplice de la deportació dels immigrants. Va ser arran d'aquesta detenció que es va iniciar una campanya de suport per evitar l'extradició del jove. Una de les persones que hi participava era la Núria Pórtulas.

En la mateixa època, la Núria va participar en una manifestació (el 28 de desembre) contra els abusos policials a Olot, on va ser identificada i se li van intervenir cartells de la campanya d'en Joan Sorroche i una agenda personal. A partir d'aquests cartells i d'un llistat d'administracions públiques catalanes que contenia l'agenda, els Mossos van demanar a l'Audiència Nacional espanyola permís per detenir-la i per escorcollar el seu pis, a Girona, i el dels seus pares, a Sarrià de Ter. El 7 de febrer, la Núria era detinguda acusada de pertinença a banda armada i de tinença d'explosius.

Durant la nit del 8 de febrer va ser conduïda a l'Audiència Nacional espanyola (a Madrid), on va declarar l'endemà al matí davant del jutge Santiago Pedraz. Després de la declaració, i tot i que s'havia retirat la imputació de tinença d'explosius per la inexistència de proves, el jutge va decretar presó provisional en espera del resultat de noves diligències d'investigació. Així, va ingressar a la presó de Soto del Real sota la imputació encara inconcreta de col·laboració o pertinença a banda armada. Tres mesos després encara no hi proves, però la Núria resta en presó.

Segons les declaracions del seu advocat, Benet Salellas, fetes per al setmanari *Directa*, "hi ha hagut detenció sense cap mena d'indis, escorcoll sense cap troballa rellevant i després empresonament per donar temps als Mossos a continuar investigant. Això és una vergonya i no té cap sentit, primer es deté i després s'investiga".

La campanya

"La lluita per la llibertat de la Núria és també una lluita contra l'arbitrarietat i en defensa de la nostra pròpia llibertat". Aquestes paraules, d'Assumpció Vila, tercera tinenta d'alcalde de l'Ajuntament de Sarrià de Ter (PSC), resumeixen molt bé l'esperit de la campanya per l'alliberament de la Núria. Sota el lema "Núria llibertat, llibertat totes" s'inicià, l'endemà de la seva detenció, una campanya expansiva que ha omplert de manifestacions, accions i concentracions les places i els carrers dels Països Catalans. Sense anar més lluny, al barri de Sants, el passat diumenge 15 d'abril, persones solidàries amb la Núria van penjar una pancarta i van repartir octavetes entre els assistents a un acte públic d'EUiA al parc de l'Espanya Industrial.

Núria llibertat, llibertat totes!

ARIADNA MONERRIS (COSINA DE NÚRIA PÓRTULAS I MEMBRE DEL GRUP DE SUPORT)

En el cas de la Núria Pórtulas, com en d'altres, s'han vulnerat tots els drets de la persona i s'ha atacat la seva dignitat, criminalitzant-la a ella i a tot el seu entorn. De cop i volta, a la Núria se l'acusa de relació amb activitat terrorista, sense cap prova ni fonament. Així, tenint només hipòtesis, es vulnera el seu dret a la presumpció d'innocència (no estem teòricament en un Estat de dret?), aplicant-li una llei inhumana i inconstitucional, i empresonant-la sense motius.

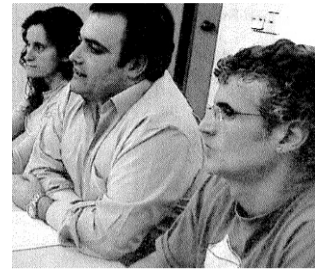
Tot el cas està ple de sense sentits, paradoxes i absurditats. Començant pels mateixos indicis amb què sembla que es basen les *autoritats competents*: participar en una campanya de suport a un pres, i tenir adreces d'organismes oficials i anotacions diverses en una llibreta personal. Elements que no tenen res a veure entre si, però als quals, en canvi, se'ls dona un sentit i una interpretació clarament interessades.

L'actuació dels Mossos d'Esquadra s'ha basat en l'assetjament directe a l'entorn de la Núria: identificacions, controls de 24 hores sobre els amics, visites policials als domicilis de gent implicada en la campanya, intimidacions, sancions econòmiques i càrregues en una manifestació ja desconvocada. Els Mossos han instigat, endegat i perpetrat aquesta situació, fent els informes inicials i la petició a l'Audiència Nacional per la detenció de la Núria, i són els que porten les investigacions actuals.

També es fa necessari comentar l'actitud dels responsables polítics de la Conselleria d'Interior (en aquest cas, d'IC-V), de la qual depenen els Mossos d'Esquadra. Aquests polítics han negat les seves responsabilitats, entrant en contradicció amb els seus principis; han ignorat i han girat l'esquena a la família de la Núria; han mentit a tota la població en les seves declaracions, convertint-se en jutges de la Núria i del seu entorn i desvirtuant la situació real amb la confusió i el discurs de la por... Així, s'han convertit en polítics indignes d'ocupar el seu càrrec i, per tant, per honestedat haurien de dimitir.

Mentrestant, la Núria, que sempre ha denunciat els abusos policials i les funcions de les presons, coherent amb ella mateixa, crítica amb el sistema en què vivim, membre activa de la societat com tots nosaltres, continua empresonada sense motiu després de més de dos mesos i mig. Esperem que se solucioni tot al més aviat possible amb la seva llibertat sense càrrecs. Que el seu cas faci créixer el rebuig social envers aquestes actuacions abusives que només busquen desarticular la societat civil mobilitzada per canviar el món per millorar-lo.

ENTRE ELS QUE NO HI VOLEN VEURE...

Pels portaveus dels sindicats policials la pallissa de Les Corts és un cas d'ús de la "força mínima necessària".

Alliberament d'en Juanra, cantant de KOP

El proper 14 de maig sortirà del centre penitenciari de Zuera (Saragossa) el pres polític català Juanra Rodríguez, després de complir íntegrament la condemna de cinc anys de presó per col·laboració amb ETA.

El veí de Barcelona, participant actiu del moviment okupa i antifeixista de la ciutat (a més de ser conegut per ser el cantant del grup musical KOP), va ser detingut a Amsterdam per una euroordre, acusat de col·laborar amb l'escamot Barcelona.

Amb motiu de l'alliberament, Rescat, col·lectiu de suport a presos i preses polítiques, ha fet una crida a organitzar "celebracions populars" el mateix 14 de maig a les places, casals i ateneus dels pobles i barris arreu els Països Catalans.

Alhora, el passat 25 d'abril, la presa política Laura Riera va ser traslladada des de la presó de Picassent a la de Soto del Real, per finalment arribar tres dies després a Can Brians. Per últim, en Diego Sánchez també va arribar a la presó de Can Brians des de la presó de Picassent el dia 26 d'abril.

Manifestació de suport a la Núria Pórtulas.

TOE // DIRECTA

...I ELS QUE NO VOLEN ESCOLTAR

Ara fa un any Albert Soler, vice-president del Consell del Districte qüestionava la representativitat de les entitats veïnals de Sants.

Fes-te amic o amiga de

la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment. Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment. Així que ja saps!

Nom _____
Cognoms _____
Carrer i número _____
Codi Postal _____ Població _____
Telèfon _____ DNI _____
Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de
LA BURXA
3 euros/mes
(36 euros l'any)

Col·laboració anual
amb
LA BURXA
5 euros/mes
(60 euros l'any)

Aportacions
voluntàries a
LA BURXA
_____ euros
(escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
Adreça _____
Població _____
Nom del titular _____
CODI ENTITAT _____
CODI SUCURSAL _____
CODI SEGURETAT _____
NÚM DE COMPTE _____
Es prega que entregueu fins a _____
nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
Data _____ Signatura _____

FOTO: JSA

Xavi Clota

Músic

"Sembla que hi hagi una única manera de viure"

El Parlament va reconèixer, una setmana abans del Dia Internacional dels Gitanos, el 8 d'abril, la persecució i el genocidi del poble gitano durant segles. Al barri, païos i gitanos conviuen des de fa almenys 250 anys. Segons Xavi Clota, un dels primers mestissos del barri, el gitano català (de Gràcia, de Sants, d'Hostafrancs, del carrer de la Cera) "s'ho ha currat molt, ha sabut integrar-se: és estimat, al barri". El català que parlen n'és un exemple: "tenim unes expressions catalanes que molt català paio ha perdut... imagina tu si estem arrelats a la terra". En explicar-li el que ens duu a parlar amb ell en aquestes dates, remarca que és mestís, "no represento la cultura gitana en si". Ara bé, el *duende*, el *soniquete*, el do per la música, d'haver-ne mamat des de la panxa de la seva mare (sent el seu pare ballador), el té. I així ho demostra tocant una rumba al final de l'entrevista.

JORDINA SÁNCHEZ AMAT ■ SANTS

"De petit em vaig criar amb els gitanos. Després, en no voler acatar la manera de viure de la gent gitana, i com que tampoc no ho sóc, vaig buscar altres camins. Tinc grans amics gitanos, sóc mig gitano, i n'estic molt orgullós. És un privilegi, ser mestís. Però hi ha unes coses en què no vull entrar o no em deixen entrar. Bé, estic aquí i allà."

Què no vas voler acatar?

Ara ha canviat molt. Però fa 20 anys era molt diferent. I jo, haver-me de casar amb una noia que potser a mi no m'estimés, no ho veia clar... Primerament, que jo no em caso. I després, que la persona amb qui jo estigui m'ha d'estimar i jo l'he d'estimar a ella. Com això, d'altres coses, un cert masclisme, la dona sempre a casa, i l'home fent el que li dona la gana. És clar que ens han criat així. Però han canviat molt, les coses.

En molts aspectes. En l'àmbit laboral, per exemple. Amb els canvis que estan donant-se, sembla que s'està introduint una nova manera de veure la vida...

Evidentment... sí, és que sembla que hi hagi una única manera de viure, per als païos. No ens ha agradat treballar per a ningú, sinó per nosaltres, i hem estat molt treballadors. I "quins cotxes porten els gitanos, sí que tenen bitllets!", diuen, però és que ens ho trebalem, i hem sabut fer-ho. També hi ha païos que tenen bitllets, i hi ha gitanos que són pobres. Però veuen un cotxe, i gent a qui els agrada vestir bé, i això fa preguntar-se "Aquests gitanos què faran?"

Ara cada vegada hi ha més gitano que treballa en empreses. Però no solament pels

gitanos, està canviant. S'està homogeneïtzant per a tots. De maneres de viure n'hi ha 50.000, i respectables. Nosaltres hem escollit aquesta. Jo he treballat per a mi, he treballat per a empreses, i tan respectable és una manera de viure com una altra. Em fa molta gràcia la gent que em diu: "Mira què bé s'ho passa tocant la guitarra", amb certa enveja. A veure, és clar que m'ho passo bé, perquè m'agrada, m'apassiona, i m'agrada anar cap aquí i cap allà. Però és feina.

És clar, aquesta persona quan em veu em veu damunt d'un escenari i que m'ho estic passant bomba, però no sap el que hi ha darrere: els maldecaps, el que s'ha hagut d'estudiar... No tinc el respecte de tothom. Jo respecto la persona que està 30 anys en una fàbrica. La respecto, i em trec el barret, perquè jo no tinc collons. Però és clar, la societat està establerta així: "Vinga, anem a aixecar edificis, tu a treballar, de vuit a dues i de quatre a vuit, i et dono un mes de vacances" i és com si et donés la llibertat.

I això el gitano no, als gitanos no ens agrada això.

Quant a la música, sembla que ara la rumba està de moda.

Bé, això diuen, però de feina no n'hi ha tanta. Perquè tu, de rumberos que facin rumba catalana, coneixes moltes bandes? Si en trobes quatre o cinc al capdavant són els mateixos. Si parlem de rumba catalana, pura i dura, si n'hi ha és poquíssima i no està al mercat. Jo no la sento gaire ni a la ràdio, ni a la tele.

Jo estic tocant amb gent diversa, em truquen els de Sabor de Gràcia, els Manolos, els de Chifén, i toco amb ells. Si faig això és perquè hi ha poca feina, toco amb uns i toco amb uns altres. I tots barregem.

Per exemple, els Sabor de Gràcia barregen la rumba amb el *son* cubà, predominant la salsa. Els Manolos si fa no fa, també. Jo la barrego amb el *latin jazz*, el *funki*, però predomina la rumba.

Fins als anys 70, es va fer rumba catalana. El Peret dels anys 60, el Pescaïlla, un fenomen, un monstre, Los Amaya... Després va venir el Gato Pérez, una persona a qui els gitanos de Gràcia li han fet una estàtua, i encara es mereixeria una estàtua més gran.

Què seria, doncs, la rumba catalana?

La rumba catalana és un toc de guitarra, unes palmes, uns cors i una veu. I si li vols posar-hi alguna cosa més, un bongo i un contrabaix com a màxim. Això és la rumba catalana. I és una manera de tocar, el ventilador, que ho va fer el pare del Pescaïlla. De ventiladors n'hi ha 200. La rumba catalana va començar als anys 40, quan els nostres avis van anar cap a Cuba i van recollir el *son* cubà. El compàs és el mateix que el del *son*, però és molt diferent la manera de tocar-lo.

Com està el tema de la llengua?

És una cosa que s'està perdent. M'he interessat pel que ara és un dialecte, abans idioma, el romanó. Jo el parlo, però els gitanos de la meua edat (ja no parlo de gitanos més joves que jo) en saben quatre paraules.

Mira, de diccionari només n'hi ha un. Es diu *Gran Enciclopedia Hispánica*. On, d'un totxo considerable, hi ha unes planes dedicades al caló-castellà, castellà-caló. I hi ha francès, alemany, etc. Després pots trobar paraules disperses, i també hi ha l'argot; moltes són paraules del caló distorsionades.

CARTELLS POLITICOSOCIALS

Ràdios Lliures

FESTA 13 ANIVERSARI RADIO R.I.C.A.
L'Evolució continua !!

BIRRES BARATES

SALA APOLO
Centre Nou de la Rambla 113
Dissabte 21 de Maig
a les 22:30
PREU ENTRADES: 1.200 Pts
ANTICIPADES: 900 Pts

SUBTERRANEAN KIDS
RAEO
(ex Buildings, ex Mars)
MOHOCHÉMIE
(ex Tendre-Tendre, ex Shit S.A.)
TINA GIL
SUPERELVIS
ACCIDENTS POLIPOETICS
INSPECTOR TUPPENGE

Ràdio **CONTRABANDA**
F.M. 91.0

4 ANYS DE RÀDIO LLIURE

Actuen
Ger the rigger
música celta

Grass Roots
afro-reggae

Ragna & the paissas
reggae

Divendres 19 de maig a les 21.00 h.
Festa i concert a les Cotxeres de Sants
Bò d'ajut pro-Contrabanda F.M.: 700 pts.

Associació Internacional de Lluitadors
AUTORES I AUTORS D'ÀFRICA I D'ÀSIA A EUROPA
Barcelona, 05.10.2006 - 05.10.2007
Centre de Cultura Contemporània

Trans
Ll'95

RADIO BRONKA

RADIO LIBRE

13 años dando Kaña a los que nos quieren pisar...

AHORA
EN EL
99.00 FM

ACTIVITATS

Exposicions

De l'1 a l'11 de maig
"Cuadroslianas", Vapor Vell
Del 18 al 30 de maig
"La caixa de cartró", d'Iris Leyers, Vapor Vell.
Fotografia
Fins al 8 de maig
"Al·lucinacions", de Jesús Berbés, Espai Obert. Pintura
A partir del 15 de maig
"Con quién andan nuestras hijas?", de Ringo Julián
Trobada de cantautors
Divendres 4 de maig
22 h: a l'Espai Obert

Xerrada sobre la vaga de Sevilla

Dijous 17 de maig
19 h: a càrrec CNT, Can Vies
Presentació de llibres
Dijous 24 de maig
19 h: a Can Vies
Jam Session
Divendres 25 de maig
Can Vies
Cinema Bahía. 16 mm a Taula
Dijous 3 de maig
21 h: *Las siete ocasiones*, de Buster Keaton
Dijous 10 de maig
21 h: *El acorazado Potemkin*, de Sergei M. Eisenstein

11è aniversari de l'Espai Obert

Dissabte 19 de maig
12 h: Mostra de publicacions dels col·lectius de l'ABS. Activitats per als menuts i menudes. Gimcana històrica pel barri. Mercat d'intercanvi i dinar col·lectiu. Can Mantega
19 h: Projectió de vídeo i festa. Espai Obert

Actes del 10è aniversari de Can Vies

Consulteu el calendari a la portada de l'especial (pàgina 7)